

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 14. jūlijā*

Lieta T-417/05

Endesa, SA, Madride (Spānija), ko pārstāv H. Flinns [*J. Flynn*], QC, S. Baksters [*S. Baxter*], *solicitor*, M. Odriosola Alens [*M. Odriozola Alén*], M. Munjoss de Huans [*M. Muñoz de Juan*], M. Merola [*M. Merola*], H. Garsija de Enteria Lorenzo-Velaskēzs [*J. García de Enterría Lorenzo-Velázquez*] un H. Varkarsels Martiness [*J. Varcárcel Martínez*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv F. Kastiljo de la Tore [*F. Castillo de la Torre*], E. Džipīni Furnjē [*É. Gippini Fournier*], E. Velans [*A. Whelan*] un M. Šneiders [*M. Schneider*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karalistes vārdā — N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*], *abogado del Estado*,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

un

Gas Natural SDG, SA, Barselona (Spānija), ko pārstāv F. Gonsaless Diass [*F. González Díaz*], H. Himeness Iglesija [*J. Jiménez de la Iglesia*] un A. Leiss Garsija [*A. Leis García*], advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2005. gada 15. novembra lēmumu, ar ko ir konstatēts, ka koncentrācija nav Kopienas mēroga (lieta COMP/M.3986 — *Gas Natural/Endesa*).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tili [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czócz*], sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 9. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

Regulas par koncentrāciju kontroli

- 1 Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula”) 1. pants nosaka:

“1. Neskarot 4. panta 5. punktu un 22. pantu, šī regula attiecas uz visām Kopienas mēroga koncentrācijām atbilstoši šajā pantā definētajām.

2. Kopienas mēroga koncentrācija ir tāda koncentrācija, kuras:

- a) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums pasaulē pārsniedz EUR 5000 miljonus; un

- b) katra no vismaz diviem attiecīgajiem uzņēmumiem kopējais apgrozījums Kopienā pārsniedz EUR 250 miljonus,

ja vien katrs no attiecīgajiem uzņēmumiem nerasniedz vairāk nekā divas trešdaļas no sava kopējā apgrozījuma Kopienā vienā (un tajā pašā) dalībvalstī.

[..”

- 2 Regulas 5. pants ar nosaukumu “Apgrozījuma aprēķināšana” nosaka:

“1. Kopējais apgrozījums šīs regulas nozīmē ietver summas, ko attiecīgie uzņēmumi iepriekšējā finanšu gadā ieguvuši no to produktu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas ietilpst uzņēmuma pamatdarbībā, pēc tirdzniecības atlaižu, pievienotās vērtības nodokļa un citu nodokļu, kas tieši saistīti ar apgrozījumu, atskaitīšanas. Kopējais attiecīgā uzņēmuma apgrozījums neietver produktu pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu to uzņēmumu starpā, kas minēti 4. punktā.

Apgrozījumu Kopienā vai dalībvalstī veido pārdotie produkti un sniegtie pakalpojumi uzņēmumiem vai patērētājiem Kopienā vai šajā dalībvalstī.

[..”

3 Saskaņā ar Regulas 19. pantu:

“1. Trīs darba dienu laikā Komisija nosūta kompetentajām dalībvalstu iestādēm paziņojumu kopijas un cik drīz vien iespējams svarīgāko dokumentu kopijas, ko Komisija iesniedz vai izdod [Komisijā iesniedz vai Komisija izdod] saskaņā ar šo regulu. [..]”

2. Komisija šai regulā izklāstītās procedūras veic ciešā un pastāvīgā saziņā ar kompetentajām dalībvalstu iestādēm, kas izsaka savu viedokli par šīm procedūrām. [..]”

4 Atbilstoši Regulas 21. pantam:

“2. Saskaņā ar pārskatīšanu Kopienų Tiesā Komisijai ir ekskluzīva kompetence pieņemt lēmumus, ko paredz šī regula.

3. Dalībvalstis nedrīkst piemērot savas valsts konkurences jomas tiesību aktus nevienai Kopienas mēroga koncentrācijai.”

5 Regulas 22. pants nosaka:

“1. Viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisija pārbauda visas 3. pantā minētās koncentrācijas, kas nav Kopienas mēroga koncentrācijas 1. panta nozīmē,

bet ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kas iesniedz pieprasījumu.

Šādu pieprasījumu var iesniegt ne vēlāk kā 15 darba dienu laikā no brīža, kad koncentrācija tika izziņota vai citā veidā darīta zināma attiecīgajai dalībvalstij, ja koncentrācija nav izziņojama.

2. Komisija bez kavēšanās informē kompetentās dalībvalstu iestādes un attiecīgos uzņēmumus par iesniegtajiem pieprasījumiem saskaņā ar 1. pantu.

Visas pārējās dalībvalstis ir tiesīgas pievienoties sākotnējam pieprasījumam 15 darba dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir informējusi par sākotnējā pieprasījuma saņemšanu.

Visi valstu termiņi, kas attiecas uz koncentrācijām, ir jāaptur līdz brīdim, kamēr ir nolemts, kur tiks izskatīta koncentrācija saskaņā ar šajā pantā izklāstīto procedūru. Tiklīdz dalībvalsts informē Komisiju un attiecīgos uzņēmumus, ka tā nevēlas pievienoties pieprasījumam, valsts termiņu apturēšanu izbeidz.

3. Ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc 2. punktā minētā perioda beigām Komisija var lemt par koncentrācijas pārbaudi, ja tā uzskata, ka koncentrācija ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kuras iesniedz pieprasījumu. Ja Komisija nepieņem lēmumu minētā perioda laikā, uzskata, ka tā ir pieņēmusi lēmumu par koncentrācijas pārbaudi saskaņā ar pieprasījumu.

Komisija informē par savu lēmumu visas dalībvalstis un attiecīgos uzņēmumus. Tā var pieprasīt paziņojuma iesniegšanu saskaņā ar 4. pantu.

Dalībvalsts vai dalībvalstis, kas iesniegušas pieprasījumu, turpmāk nepiemēro savas valsts konkurences jomas tiesību aktus attiecībā uz koncentrāciju.

[..]”

- 6 Atbilstoši Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 802/2004, ar ko īsteno Regulu, (OV L 133, 1. lpp.) 17. panta 3. punktam:

“Tiesības uz lietas materiālu pieejamību neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai uz Komisijas vai dalībvalstu kompetento iestāžu iekšējiem dokumentiem. Tāpat tiesības uz lietas materiālu pieejamību neattiecas uz Komisijas un dalībvalstu kompetento iestāžu saraksti vai uz dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo saraksti.”

- 7 Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regulas (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 1. lpp.) 1. pants nosaka:

“Šīs regulas mērķis ir starptautisku grāmatvedības standartu ieviešana un izmantošana Kopienā ar nolūku saskaņot finanšu informāciju, ko sniedz 4. pantā

minētās sabiedrības, lai nodrošinātu augstu pārredzamības un salīdzināmības līmeni pārskatiem un tādējādi efektīvu Kopienas kapitāla tirgus un iekšējā tirgus darbību.”

Sabiedrību grāmatvedības tiesiskais regulējums

- 8 Regulas Nr. 1606/2002 4. pants (ar nosaukumu “Konsolidētie pārskati sabiedrībām, kuru kapitāla daļas ir publiskās apgrozības objekts”) nosaka:

“Katram finanšu gadam, kas sākas 2005. gada 1. janvārī vai pēc tā, uzņēmēj sabiedrības, uz kurām attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, sagatavo savus konsolidētos pārskatus atbilstoši ieviestajiem starptautiskajiem grāmatvedības standartiem saskaņā ar 6. panta 2. punktā noteikto procedūru, ja bilances datumā to vērtspapīri tiek kotēti jebkuras dalībvalsts regulētā tirgū, kā paredzēts 1. panta 13. punktā Padomes Direktīvā 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā.”

- 9 Komisijas 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1725/2003, ar ko pieņem noteiktus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Regulu Nr. 1606/2002 (OV L 261, 1. lpp.), nosaka:

“1. pants

Tiek pieņemti starptautiskie grāmatvedības standarti, kas izklāstīti pielikumā.

[..]”

- 10 Regulas Nr. 1725/2003 pielikuma 18. Starptautiskais grāmatvedības standarts SGS ar nosaukumu "Ieņēmumi" nosaka:

"DEFINĪCIJAS

7. Šajā standartā lietoto terminu nozīme ir šāda:

Ieņēmumi ir saimniecisko labumu bruto ieplūde uzņēmumā attiecīgajā periodā, kuri rodas uzņēmuma parastās darbības gaitā, kā rezultātā palielinās pašu kapitāls, bet tas nenotiek saistībā ar pašu kapitāla dalībnieku ieguldījumiem.

Patiesā vērtība ir summa, pret kuru varētu apmainīt aktīvu vai nokārtot saistības starp informētām, ieinteresētām pusēm nesaistītu pušu darījumu nosacījumiem atbilstošā darījumā.

8. Ieņēmumi ietver tikai saimniecisko labumu bruto ieplūdi, ko saņēmis vai saņems pats uzņēmums. Trešo personu vārdā iekasētās summas, piemēram, tirdzniecības nodokļi, nodokļi par precēm un pakalpojumiem un pievienotās vērtības nodoklis, nav saimnieciskie labumi, kuri ieplūst uzņēmumā, un to rezultātā pašu kapitāls nepalielinās. Tādēļ šīs summas neiekļauj ieņēmumos. Tāpat gadījumos, kad uzņēmums darbojas kā aģents, saimniecisko labumu bruto ieplūdē iekļauj principāla vārdā iekasētās summas, kuras nepalielina uzņēmuma pašu kapitālu. Principāla vārdā iekasētās summas nav ieņēmumi. Bet komisijas maksa ir ieņēmumi."

- 11 Komisijas 2004. gada 6. aprīļa Regula Nr. 707/2004, ar ko groza Regulu Nr. 1725/2003, (OV L 111, 3. lpp.) nosaka:

“1. pants

Regulas (EK) Nr. 1725/2003 pielikumā PIK-8 “SGS pirmā piemērošana par primāro uzskaites pamatu” tekstu aizstāj ar tekstu, kas izklāstīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[..]”

- 12 Regulas Nr. 707/2004 pielikumā ar nosaukumu “1. SFPS Starptautisko finanšu pārskatu standartu pirmā pieņemšana” ir precizēts:

“36. Lai ievērotu 1. SGS “Finanšu pārskatu sniegšana”, uzņēmuma saskaņā ar SFPS sagatavotajos pirmajos finanšu pārskatos ietver vismaz vienu salīdzināmās informācijas gadu saskaņā ar SFPS.

[..]

47. Uzņēmums piemēro šo SFPS, ja tā saskaņā ar SFPS sagatavotie pirmie finanšu pārskati ir par periodu, kurš sākas 2004. gada 1. janvārī vai pēc šā datuma. Ieteicama agrāka piemērošana. [..]”

Paziņojums par apgrozījuma aprēķināšanu

- 13 26. punktā Komisijas paziņojumā par apgrozījuma aprēķināšanu saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV 1998, C 66, 25. lpp.) (turpmāk tekstā — “Paziņojums”) ir noteikts:

“26. Komisija cenšas balstīties uz visprecīzākajiem un uzticamākajiem pieejamiem skaitļiem. Tāpēc parasti Komisija izmanto auditētus vai citus galīgus pārskatus. Tomēr gadījumos, ja tiek novērotas būtiskas atšķirības starp Kopienas grāmatvedības standartiem un standartiem, ko izmanto trešā valsts, Komisija var uzskatīt par nepieciešamu attiecībā uz apgrozījumu pārveidot šos pārskatus atbilstoši Kopienas standartiem. Katrā ziņā Komisija nelabprāt paļaujas uz vadības sniegtajiem vai citiem provizorisko pārskatu veidiem, izņemot ārkārtas apstākļus (skat. nākamo punktu). Ja koncentrācija tiek izveidota gada pirmajos mēnešos un auditēti pārskati par visnesenāko finanšu gadu vēl nav pieejami, ņem vērā datus par iepriekšējo gadu. Ja starp abiem pārskatiem pastāv būtiska novirze un, jo īpaši, ja ir pieejami visnesenāko gadu galīgie provizoriskie skaitļi, Komisija var nolemt ņemt vērā šos provizoriskos skaitļus.”

- 14 Atbilstoši Paziņojuma 27. punktam:

“neatkarīgi no 26. punkta, vienmēr jāveic korekcijas, lai uzskaitītu iegūšanu un pārdošanu, kas notikusi pēc pārskatu auditēšanas datuma. Tas ir nepieciešams, ja ir

jāidentificē reālie koncentrācijā iesaistītie resursi. Tādējādi, ja sabiedrība pārdod sava uzņēmuma daļu jebkurā brīdī pirms galīgā nolēmuma parakstīšanas vai publiskās izsoles paziņošanas, vai kontrolpaketes iegūšanas, kas rada koncentrāciju, vai ja šāda pārdošana vai slēgšana ir darbības priekšnosacījums, apgrozījuma daļa, kas attiecināma uz šo uzņēmuma daļu, ir jāatņem no ziņojošās puses apgrozījuma, kas norādīts tās pēdējos auditētajos pārskatos. Turpretim apgrozījums, kas attiecināms uz aktīviem, pār kuriem kontrole iegūta pēc visnesenākā auditētā pārskata sagatavošanas, jāpieskaita sabiedrības apgrozījumam paziņošanas nolūkā.”

Prāvas rašanās fakti

- 15 Prasītāja, *Endesa, SA*, ir uzņēmēj sabiedrība, kas kotējas arī Madrides biržā. Tā ir koncerna *Endesa* — lielākā Spānijas elektroenerģijas koncerna ar pārstāvniecību Itālijā, Francijā, Portugālē, Polijā un Latīņamerikā — vadošā sabiedrība.
- 16 *Gas Natural SDG, SA* (turpmāk tekstā — “*Gas Natural*”) ir uzņēmēj sabiedrība, kas kotējas Madrides biržā. Tā ir koncerna *Gas Natural* — uzņēmumu grupas, kas sniedz pakalpojumus elektroenerģijas jomā un nodarbojas pamatā ar dabas gāzes piegādi, izplatīšanu un tirdzniecību Spānijā, Itālijā un Latīņamerikā — vadošā sabiedrība. Tā darbojas arī elektroenerģijas nozarē, tajā skaitā elektroenerģijas ražošanā un tirdzniecībā, šajā nozarē tā ir jaunienācēja.
- 17 2005. gada 5. septembrī *Gas Natural* paziņoja par savu nodomu veikt visa *Endesa* sabiedrības akciju kapitāla publisku atpirkšanas piedāvājumu, kas saskaņā ar Regulas 3. pantu ir koncentrācija. *Endesa* pārvaldes orgāni pasludināja publisku atpirkšanas piedāvājumu par nedraudzīgu.

- 18 2005. gada 12. septembrī *Gas Natural* paziņoja Spānijas konkurences iestādēm par koncentrāciju.
- 19 Neilgi pēc *Gas Natural* publiskā atpiršanas piedāvājuma sludinājuma *Endesa* vērsās pie Komisijas, lai tai paskaidrotu, ka, viņasprāt, šī koncentrācija ir Kopienas mēroga Regulas 1. panta nozīmē. *Endesa* tāpēc uzskata, ka, pirmkārt, par koncentrāciju bija jāpaziņo Komisijai atbilstoši Regulas 4. pantam un, otrkārt, Spānijas konkurences iestādes nebija kompetentas lemt par šo koncentrāciju.
- 20 2005. gada 19. septembrī *Endesa* lūdza Komisiju lemt par tās kompetenci analizēt koncentrāciju tās Kopienas mēroga dēļ.
- 21 Paziņojumos *Endesa* īpaši norādīja, pirmkārt, ka 2004. gada apgrozījums bija drīzāk jāaprēķina, ņemot vērā skaitļus, kas noteikti, pamatojoties uz jaunajiem starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (SFPS), nevis tos, kas radušies grāmatvedības revīzijas rezultātā, un, otrkārt, ievērojot Komisijas paziņojumu par apgrozījuma aprēķināšanu, šajos skaitļos ir jāizdara virkne citu korekciju. Pamatojoties uz šādi iegūtajiem skaitļiem, *Endesa* apgalvo, ka 2004. gadā tās apgrozījums Spānijā nepārsniedza divas trešdaļas no tās kopējā apgrozījuma Kopienā.
- 22 2005. gada 20. septembrī Portugāles konkurences iestāde lūdza Komisijai piekrist koncentrācijas lietas nodošanai izskatīšanai, pamatojoties uz Regulas 22. pantu. 2005. gada 22. septembrī Komisija informēja pārējās dalībvalstis par šo lietas nodošanas pieprasījumu, dodot tām iespēju tam pievienoties. 2005. gada 28. septembrī Spānijas konkurences iestāde paziņoja Komisijai, ka tā nevēlas pievienoties

Portugāles pieprasījumam. 2005. gada 7. oktobrī Itālijas iestāde informēja Komisiju, ka tā vēlas pievienoties Portugāles pieprasījumam. 2005. gada 27. oktobrī Komisija noraidīja šos pieprasījumus nodot lietu izskatīšanai ar pamatojumu, ka valsts iestādes nav pierādījušas, kādā mērā koncentrācija ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību un brīvu konkurenci, un secināja, ka tā neatrodas vislabākajā situācijā, lai izzinātu šo lietu.

23 2005. gada 26. septembrī Komisija rakstīja *Gas Natural*, lūdzot tai precizēt, pamatojoties uz ko tā paziņoja Spānijas iestādēm par koncentrāciju, un informēt par saviem apsvērumiem attiecībā uz *Endesa* argumentiem. *Gas Natural* atbildēja uz šo vēstuli 2005. gada 3. oktobrī. Atbildē tā norādīja, ka, lai noteiktu kompetento konkurences iestādi, tā izmantojusi skaitļus, kas ietverti *Endesa* 2004. gada revidētajos pārskatos. *Gas Natural* uzskata, ka rēķini atklāj, ka 2004. gadā *Endesa* (kā uzskata *Gas Natural*) Spānijā īstenoja vairāk nekā divas trešdaļas no sava kopējā apgrozījuma Kopienā.

24 Komisija rakstīja *Endesa* arī 2005. gada 26. septembrī, lai tai lūgtu vairākus precizējumus saistībā ar šiem paziņojumiem. Turklāt 2005. gada 4. oktobrī tā *Endesa* nosūtīja *Gas Natural* apsvērumu par tās pirmajiem paziņojumiem kopiju, lūdzot tos komentēt, *Endesa* atbildēja uz šiem lūgumiem attiecīgi 2005. gada 5. un 7. oktobrī.

25 2005. gada 6. oktobrī Spānijas konkurences iestāde paziņoja Komisijai, ka tā nepiekrīt *Endesa* iesniegtajiem argumentiem, un norādīja, ka tā sevi uzskata par kompetentu novērtēt šo koncentrāciju.

26 2005. gada 25. oktobrī Komisija *Gas Natural* nosūtīja *Endesa* 2005. gada 5. un 7. oktobra paziņojumu kopijas, dodot tai iespēju uz to atbildēt. 2005. gada 26. oktobrī Komisija aicināja *Gas Natural*, *Endesa* un Spānijas konkurences iestādi paziņot tai savu viedokli par Regulas par koncentrācijām 5. panta interpretāciju, ņemot vērā

iepriekš minētā Komisijas paziņojuma 40. punktu. Vienlaicīgi tā Spānijas konkurences iestādei nodeva *Endesa* 2005. gada 5. un 7. oktobra paziņojumu kopijas, dodot tai iespēju izteikt savu viedokli par visiem attiecīgajiem jautājumiem.

- 27 2005. gada 27. oktobrī Spānijas konkurences iestāde informēja Komisiju, ka tai nav papildu apsvērumu par korekcijām, un paziņoja tai savu viedokli par Regulas par koncentrācijām 5. panta interpretāciju, ņemot vērā atbilstošā Komisijas paziņojuma 40. punktu. 2005. gada 2. novembrī *Gas Natural* un *Endesa* darīja zināmu savu viedokli šajā jautājumā. Turklāt *Gas Natural* iesniedza jaunus komentārus par *Endesa* piedāvātajām korekcijām, pamatojoties uz 2005. gada 5. un 7. oktobra paziņojumiem. Šajos komentāros *Gas Natural* piedāvāja jaunas korekcijas, ko, viņasprāt, *Endesa* bija aizmirsusi. 2005. gada 4. novembrī šo korekciju priekšlikuma viena kopija tika nosūtīta *Endesa*, kas 2005. gada 9. novembrī darīja zināmus savus apsvērumus šajā sakarā.
- 28 2005. gada 15. novembrī Komisija pieņēma lēmumu, ar ko ir konstatēts, ka koncentrācijai, kas ir šīs prasības priekšmets, nav Kopienas mēroga (lieta COMP/M.3986 — *Gas Natural/Endesa*) (turpmāk tekstā — “Lēmums”).
- 29 Runājot par valsts koncentrāciju kontroles procedūru, Spānijas Ekonomikas ministrs 2005. gada 7. novembrī nolēma uzsākt minētās procedūras “otro posmu”, nosūtot *Servicio de Defensa de la Competencia* (Konkurences aizsardzības dienests, turpmāk tekstā — “Dienests”) lietu *Tribunal de Defensa de la Competencia* (Tiesa konkurences aizsardzībai, turpmāk tekstā — “Tiesa konkurences aizsardzībai”).

- 30 2005. gada 20. decembrī *Comisión Nacional de la Energía* (Valsts elektroenerģijas komisija, turpmāk tekstā — “Elektroenerģijas komisija”) pieņēma atzinumu par koncentrāciju, kurā tā ieteica ar noteiktiem nosacījumiem atļaut šo koncentrāciju.
- 31 2006. gada 5. janvārī Tiesa konkurences aizsardzībai pieņēma atzinumu, kurā tā ieteica aizliegt koncentrāciju.
- 32 2006. gada 3. februārī Spānijas ministru padome ar noteiktiem nosacījumiem atļāva koncentrāciju.
- 33 2006. gada 21. martā Madrides Trešā tirdzniecības tiesa apturēja koncentrāciju.

Tiesvedība

- 34 Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 29. novembrī, *Endesa* cēla šo prasību. Ar atsevišķu pieteikumu, kas iesniegts tajā pat dienā, prasītāja lūdza tās prasību izskatīt paātrinātā procesā saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a pantu.
- 35 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 29. novembrī, prasītāja iesniedza lūgumu vai nu atlikt Lēmuma izpildi, vai arī likt Komisijai pieprasīt Spānijas konkurences iestādēm apturēt visas valsts procedūras.

- 36 Ar vēstulēm, kas iesniegtas Pirmās instances tiesas kancelejā attiecīgi 2005. gada 2. un 9. decembrī, *Gas Natural* un Spānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā atbildētājas atbalstam atbilstoši Reglamenta 115. panta 1. un 2. punktam.
- 37 Par šiem diviem iestāšanās lietā lūgumiem lietas dalībniekiem ir paziņots saskaņā ar Reglamenta 116. panta 1. punktu.
- 38 Ar vēstuli, kas iesniegta Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 15. decembrī, prasītāja lūdz atsevišķus procesuālus dokumentus nepaziņot personām, kas, iespējams, iestāties lietā, atbilstoši Reglamenta 116. panta 2. punkta otrajam teikumam.
- 39 2005. gada 15. decembrī Pirmās instances tiesas trešā palāta, kurai lieta tika nodota, nolēma izskatīt šo lietu paātrinātā procesā.
- 40 Ar 2005. gada 16. decembra rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atļāva *Gas Natural* un Spānijas Karalistei iestāties lietā un atlika lēmuma par lūguma noteikt konfidencialitāti pamatotību izskatīšanu.
- 41 Ar vēstulēm, kas iesniegtas Pirmās instances tiesas kancelejā attiecīgi 2006. gada 3. un 4. janvārī, *Gas Natural* un Spānijas Karaliste izteica iebildumus pret konfidencialitātes noteikšanu noteiktiem, tām paziņotiem, procesuāliem dokumentiem.

- 42 Ar vēstuli, kas iesniegta Pirmās instances tiesas kancelejā 2006. gada 11. janvārī, prasītāja atsauca lūgumu noteikt attiecībā uz *Gas Natural* konfidencialitāti ziņojumam, ko ir sagatavojusi *Deloitte, SL* un kas ir pievienots prasības pieteikumam.
- 43 2006. gada 12. un 13. janvārī attiecīgi *Gas Natural* un Spānijas Karaliste iesniedza savus iestāšanās rakstus.
- 44 2006. gada 19. janvārī Komisija iesniedza savu iebildumu rakstu.
- 45 Ar 2006. gada 24. janvāra rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs daļēji apmierināja prasītājas lūgumu noteikt konfidencialitāti un lika nosūtīt personām, kas iestājušās lietā, visu procesuālo dokumentu nekonfidencialu versiju, un aicināja tās savus papildu apsvērumus šajā sakarā iesniegt tiesas sēdē. Turklāt viņš atlika jautājuma par tiesāšanās izdevumiem izskatīšanu.
- 46 Ar 2006. gada 1. februāra rīkojumu lietā T-417/05 R *Endesa*/Komisija, (Krājumā nav publicēts — Krājums, II-18.* lpp.) Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noraidīja lūgumu noteikt pagaidu noregulējumu, uzskatot, ka prasītāja nav pierādījusi, ka, nenosakot pagaidu noregulējuma pasākumus, tai tiktu nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums, un atlika jautājuma par tiesāšanās izdevumiem izskatīšanu.
- 47 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus iesniegt noteiktus dokumentus un atbildēt uz rakstveida jautājumiem. Lietas dalībnieki šos lūgumus izpildīja noteiktajos termiņos.

48 2006. gada 9. marta tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz mutvārdu jautājumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi

49 *Endesa* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

50 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma pasākumu piemērošanu.

51 Spānijas Karalistes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

52 *Gas Natural* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

53 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza piecus pamatus, pirmkārt, procesuāli pārkāpumi, otrkārt, pierādīšanas pienākuma apvērse un pamatojuma trūkums, treškārt, saskaņā ar SGS/SFPS grāmatvedības standartiem veidotu pārskatu neizmantošana, ceturtkārt, piedāvāto korekciju noraidīšana, piektkārt, Paziņojumā noteiktā kritērija pārkāpums, analīzes un pamatojuma neesamība un pilnvaru nepareiza izmantošana.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz procesuāliem pārkāpumiem

Par pirmo daļu, kas attiecas uz lēmumu par pieprasījumiem nodot lietu Komisijai pieņemšanu pirms Lēmuma

— Lietas dalībnieku argumenti

⁵⁴ *Endesa* apgalvo, ka no Regulas skaidri izriet, ka lēmums, pamatojoties uz tās 22. pantu, ir jāpieņem par koncentrāciju, kas iekļaujas vienā vai vairākās valsts tiesību normās noteiktās robežās un kam nav Kopienas mēroga. Regulas 22. panta mehānisms ļauj Komisijai uzņemt kompetenci attiecībā uz koncentrācijām, kas *a priori* neatrodas tās kompetencē.

⁵⁵ No minētā izriet, ka, piemērojot Regulas 22. pantu, Kopienas mēroga neesamība ir būtisks priekšnosacījums lēmumam par lietas nodošanu izskatīšanai. Līdz ar to atbilstoši *Endesa* apgalvojumiem, līdzko tā formāli lūdza Komisiju pieņemt lēmumu par koncentrācijas Kopienas mērogu, Komisija varēja izvēlēties starp lūguma noraidīšanu, neuzsākot procedūru, uzskatot to par acīmredzami nepamatotu, vai uzsākt procedūru un formāli lemt par jautājumu, kura iestāde ir kompetenta lemt par pieprasījumu nodot lietu. Tā piebilst, ka tas, ka termiņš lēmuma par lietas nodošanu pieņemšanai ir paredzēts Regulā (desmit darba dienas pēc termiņa, kurā valstu iestādēm ir tiesības pievienoties vienam vai vairākiem pieteikumiem, beigām), nevar attaisnot loģiskās kārtības neievērošanu, Komisijai veicot pārbaudi. Tā kā Regula neregulē procesuālus jautājumus saistībā ar iestādes noteikšanu, bet regulē jautājumus saistībā ar materiālo jurisdikciju (ar 22. panta noteikumu par lietas nodošanu starpniecību), otrā veida jautājumiem piemērojams termiņš pēc analogijas ir piemērojams pirmā veida jautājumiem. Ja Komisijai nav visu nepieciešamo pierādījumu, lai pieņemtu lēmumu, un ja tai ir jāpieprasa papildu

informācija, šim informācijas pieprasījumam automātiski būtu jāaptur termiņš, kas tai ir noteikts lēmuma pieņemšanai, kā arī katrā ziņā termiņi, kas attiecas uz visu no tā izrietošo tiesību aktu pieņemšanu, tajā skaitā lēmums, kas balstīts uz 22. pantu.

56 *Endesa* norāda, ka šajā gadījumā no pirmā pieprasījuma nodot lietu izskatīšanai līdz Komisijas lēmumam noraidīt Itālijas Republikas un Portugāles Republikas lūgumus pagāja 38 dienas. Pieņemot lēmumus par lietas nodošanu izskatīšanai pirms koncentrācijas Kopienas vai valsts mēroga noteikšanas, Komisija jau iepriekš noteica Lēmuma rezultātu, lai gan tā minēja, ka tīri formāli tā atturas izteikties par šo jautājumu. Tas skaidri izriet no Lēmuma par pieprasījumiem nodot lietu pamatojuma, it īpaši no tā, ka Komisija nav vispiemērotākā iestāde, lai lemtu par attiecīgo koncentrāciju. Neatkarīgi no šī apgalvojuma pamatojuma ir acīmredzams, ka tajā ir iekļauts vismaz viens priekšlaicīgs vērtējums, kas bija jāizdara Komisijai, veicot pārbaudi par koncentrācijas Kopienas mērogu, proti, par iespējamiem pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai, pamatojoties uz Regulas 9. pantu.

57 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka šis pamats vienkārši neatbilst patiesībai, ka nepastāv nekāda līdzība starp dalībvalsts, kas iesniedz pieprasījumu atbilstoši 22. pantam, stāvokli un situāciju, kad uzņēmums lūdz Komisiju izteikt viedokli par tās kompetenci, un ka ar lēmumiem, kas pieņemti par pieprasījumiem atbilstoši 22. pantam, iepriekš netiek izlemti jautājumi, kas attiecas uz Kopienas kompetenci, jo tā skaidri izteicās par minētajiem pieprasījumiem, nelemjot par šo aspektu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

58 *Endesa* apgalvo, ka Lēmums bija jāpieņem pirms lēmuma par lietas nodošanu izskatīšanai atbilstoši Regulas 22. pantam un Kopienas mēroga neesamība ir būtisks priekšnosacījums lēmumam par lietas nodošanu izskatīšanai.

- 59 Regulas 22. panta 1. punkts nosaka: “Viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisija pārbauda visas [...] koncentrācijas, kas nav Kopienas mēroga koncentrācijas 1. panta nozīmē, bet ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kas iesniedz pieprasījumu. [...]”
- 60 Ir jāatgādina, ka 2005. gada 19. septembrī *Endesa* lūdza Komisiju izteikt savu viedokli par tās kompetenci analizēt koncentrāciju. Ar 2005. gada 20. septembra pieprasījumu Portugāles konkurences iestāde lūdza Komisijai piekrist koncentrācijas pārbaudei, pamatojoties uz Regulas 22. pantu. Pēc tam, kad šo pieprasījumu nodot lietu izskatīšanai Komisija nosūtīja pārējām dalībvalstīm, 2005. gada 7. oktobrī Itālijas konkurences iestāde informēja Komisiju, ka tā vēlas pievienoties Portugāles konkurences iestādes pieprasījumam. 2005. gada 27. oktobrī Komisija noraidīja šos pieprasījumus nodot lietu izskatīšanai, apgalvojot, ka nav pierādīts, ka koncentrācija draud ietekmēt konkurenci Portugālē un Itālijā, un ka Komisija ir vispiemērotākā iestāde, lai novērtētu šo iedarbību.
- 61 Šajā sakarā ir jāatzīmē, pirmkārt, ka prasītājas norādītais pārkāpums neattiecas uz Lēmumu, bet gan tikai uz 2005. gada 27. oktobra lēmumiem par pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai, kas nav šīs prasības priekšmets. Tātad iebildums jebkurā gadījumā nav ņemams vērā.
- 62 Vispirms jānorāda, — kā apgalvo Komisija — ka prasītājas izvirzīto argumentu juridiskās sekas nav skaidras. Ja apstiprinātu šos argumentus, jebkurš lēmums, tajā skaitā lēmums, ar ko pasludina, ka koncentrācijai ir Kopienas mērogs, kas pieņemts pēc 2005. gada 27. oktobra lēmumiem par pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai, ir nelikumīgs un tātad to savukārt varētu atcelt prasītājas minēto iemeslu dēļ. Tātad būtu jāatceļ jebkurš Komisijas pēc šī datuma pieņemtais lēmums par *Endesa* pieprasījumu pat tad, ja tas apmierinātu pieprasījumu.

- 63 Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā ar 2005. gada 27. oktobra lēmumiem par pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai tiktu iepriekš izlemts jautājums par Kopienas kompetenci, tieši otrādi, lēmumi par pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai nepārprotami norāda, ka tie ir pieņemti, iepriekš neizdarot vērtējumu par paredzētās koncentrācijas Kopienas mērogu.
- 64 Jāpiebilst, ka nevar pārmest, ka Komisija ir lēmusi par pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai pirms lēmuma par Kopienas mērogu pieņemšanas. Regulas 22. panta 3. punkts noteic, ka Komisijai par pieprasījumu nodot lietu izskatīšanai jālemj desmit dienu laikā, un paredz, ka pretējā gadījumā tiek uzskatīts, ka ir pieņemts netiešs, apstiprinošs lēmums. Tādējādi Komisijai ir ātri jāpieņem lēmums par pieprasījumu nodot lietu izskatīšanai. Šādos apstākļos, ja tai jau sākotnēji būtu jāpieņem lēmums par Kopienas mērogu, tai tas būtu jāizdara mazāk nekā desmit dienu laikā un līdz ar to tai nebūtu iespējams ar vajadzīgo rūpību pārbaudīt jautājumu par paredzētās koncentrācijas Kopienas mērogu.
- 65 Tas, ka Komisija pārbaudīja Kopienas mērogu un pieņēma Lēmumu tikai pēc 2005. gada 27. oktobra lēmumiem nodot lietu izskatīšanai, nekādā veidā nekaitēja *Endesa* interesēm, tieši otrādi, šajā lietā tas ļauj balstīt lēmumu par Kopienas mērogu uz detalizētas visu atbilstošo apstākļu pārbaudes.
- 66 Turklāt ir jānoraida prasītājas arguments, ka pēc analogijas ir jāaptur termiņš, kas noteikts lēmuma par atbilstoši Regulas 22. pantam iesniegtajiem pieprasījumiem pieņemšanai, līdz brīdim, kad ir noskaidrots jautājums par koncentrācijas Kopienas mēroga noteikšanu. Reglamentā nekādā veidā nav noteikts, ka šādos apstākļos ir jāaptur termiņš pieprasījuma, kas iesniegts atbilstoši 22. pantam, izskatīšanai. Attiecībā uz termiņiem, kas rada tiesiskas sekas, ir skaidri jāreglamentē ikviens

apturēšanas pamats. Šajā sakarā ir jāatgādina, cik nozīmīgi ir nodrošināt koncentrāciju kontroli termiņos, kas vienlaikus atbilst labas pārvaldības un darījumu pasaules prasībām (Tiesas 2003. gada 25. septembra spriedums lietā C-170/02 P *Schlüsselverlag J. S. Moser u.c./Komisija, Recueil*, I-9889. lpp., 34. punkts).

⁶⁷ No minētā izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz necaurskatāmību un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

⁶⁸ *Endesa* atzīmē, ka Regula nenosaka īpašu koncentrācijas Kopienas mēroga noteikšanas procedūru. Tātad uz formālo *Endesa* pieprasījumu lemt par to, kura iestāde ir kompetenta izvērtēt koncentrāciju, Komisijai bija skaidri jānorāda, kādu procedūru tā ievēroja, kas ļautu nodrošināt tiesiskās drošības minimumu. *Endesa* procedūras sākumā nepārprotami lūdza Komisiju informēt lietas dalībniekus par procedūras noteikumiem, bet šis lūgums netika ņemts vērā.

⁶⁹ Komisijas izvēlētā procedūra nebija arī caurskatāma, jo tā neprecizēja *Endesa*, kādi tieši dokumenti ir darīti zināmi *Gas Natural*, tāpat arī tai nav pilnībā paziņoti visi *Gas Natural* Komisijai iesniegtie argumenti. Lai gan Dienests iestājās lietā kā dalībnieks, *Endesa* nesaņēma arī paziņojumu un pat netika brīdināta par tā iesniegtajiem apsvērumiem par spīti tās skaidrajiem un atkārtotajiem lūgumiem, kas izteikti 2005. gada 23. septembra un 10. un 12. oktobra vēstulēs.

- 70 Sajukums piemērotajos procedūras noteikumos un to necaurskatāmība ir acīmredzams tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Dienestam tāpat ir nodoti *Endesa* dokumenti, neprasot tās atļauju, izņemot sākotnējā pieprasījuma tiešo nodošanu Dienestam, ko prasītāja izdarīja pēc Komisijas pieprasījuma.
- 71 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka minēto interešu nodrošināšanai noteikti pietiek ar *Endesa* piedalīšanos procedūrā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 72 Pirmkārt, attiecībā uz iebildumu par to, ka Komisija nav informējusi prasītāju par piemērojamo procedūru, ir jāatzīmē, ka Regula neparedz īpašu koncentrācijas Kopienas mēroga noteikšanas procedūru. Ir arī jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā šis informācijas trūkums var ietekmēt Lēmuma likumību.
- 73 Katrā ziņā tas, ka Komisija nav norādījusi prasītājam, kādu procedūru tā izvēlēties koncentrācijas Kopienas mēroga pastāvēšanas vai tā neesamības pārbaudei, var ietekmēt šīs procedūras rezultātā pieņemtā lēmuma likumību tikai tad, ja ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību. Kā izriet no turpmākajiem apsvērumiem, šajā lietā tā tas nav noticis.
- 74 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas iebildumu par to, ka Komisija tai precīzi nenorādīja, kādi tieši dokumenti ir darīti zināmi *Gas Natural*, ir jākonstatē, ka prasītāja neprecizē, kādā veidā šis apstāklis varēja aizskart tās tiesības vai ietekmēt Lēmuma

saturu. Turklāt ne prasītājas tiesības uz aizstāvību, ne tās tiesības iepazīties ar lietas materiāliem nenozīmē, ka tā ir jāinformē arī par citu personu iepazīšanos ar noteiktiem lietas materiāliem. Ar šādiem nosacījumiem iebildums ir jānoraida.

75 Treškārt, attiecībā uz iebildumu par to, ka Komisija prasītājai nepaziņoja pilnībā *Gas Natural* iesniegtos argumentus, vispirms ir jākonstatē, ka Komisija atzīst, ka noteikta konfidenciāla informācija tika izslēgta. Turpinājumā ir jāatgādina, — kā to apgalvo Komisija — ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka tā ir lūgusi piekļuvi informācijai, kam ir noteikta konfidencialitāte. Visbeidzot un galvenokārt, prasītāja nav pierādījusi, ka šī informācija tai būtu noderējusi, piedaloties procedūrā, gan tāpēc, ka runa ir par Lēmumā minēto informāciju, gan tāpēc, ka runa ir par informāciju, pamatojoties uz kuru var noteikt koncentrācijas Kopienas mērogu. Jāpiebilst, ka, tā kā domstarpības starp *Endesa* un Komisiju attiecas īpaši uz *Endesa* un nevis *Gas Natural* apgrozījuma noteikšanu, *Gas Natural* konfidencialajai informācijai šajā sakarā nav nekādas nozīmes. Tātad iebildums ir jānoraida.

76 Ceturtkārt, attiecībā uz iebildumu par to, ka Komisija tai pilnībā nepaziņoja Dienesta iesniegtos argumentus, no judikatūras izriet (skat. pēc analogijas Pirmās instances tiesas 1993. gada 1. aprīļa spriedumu lietā *T-65/89 BPB Industries un British Gypsum/Komisija, Recueil*, II-389. lpp., 33. punkts), ka sarakste ar dalībvalstīm būtībā ir iekšējie dokumenti, kas nav jāpaziņo personām, kuras piedalās procesā. Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 802/2004 17. panta 3. punktam tiesības piekļūt lietai neattiecas uz saraksti starp Komisiju un dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Katrā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāja nav norādījusi, kādu Dienesta iesniegto informāciju Komisija varēja izmantot tā, ka tas aizskartu šīs tiesības vai ietekmētu Lēmumu. Tātad iebildums nav pamatots.

77 Visbeidzot, piektkārt, attiecībā uz prasītājas iebildumu par to, ka Komisija nosūtīja Dienestam *Endesa* dokumentus, neprasot tai atļauju, pietiek atgādināt, ka Regulas 19. panta 2. punkts noteic, ka Komisija Regulā izklāstītās procedūras veic ciešā un pastāvīgā saziņā ar kompetentajām dalībvalstu iestādēm un ka šī panta 1. punkts noteic, ka Komisija trīs darbadienu laikā nosūta kompetentajām dalībvalstu iestādēm paziņojumu kopijas un, cik drīz vien iespējams, svarīgāko dokumentu kopijas, kas iesniegtas Komisijā vai ko Komisija izdod saskaņā ar Regulu. Katrā ziņā ir jāatzīmē, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā dokumentu izsniegšana Dienestam varēja ietekmēt Lēmuma likumību. Ar šādiem nosacījumiem iebildumu nevar pieņemt.

78 Šo iemeslu dēļ pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo daļu, kas attiecas uz valsts procedūras apturēšanu

— Lietas dalībnieku argumenti

79 *Endesa* apgalvo, ka laikā, kad noritēja kompetentās iestādes noteikšanas procedūra, Komisijai bija jālūdz apturēt valsts procedūru, kas vienlaikus noritēja Spānijas konkurences iestādēs un šo valstu kontroles iestādēs. Tā uzskata, ka tas, ka šāda apturēšana nav lūgta, ir smags procesuāls pārkāpums.

80 *Endesa* apgalvo, ka atlikšana skaidri izriet no Regulas 21. panta 3. punkta, kas paredz dalībvalstu pienākumu atturēties no valsts konkurences jomas tiesību aktu piemērošanas Kopienas mēroga koncentrācijām, un no EKL 10. pantā norādītā vispārīgā pienākuma sadarboties. Turklāt ir jāievēro, ka, tā kā lai novērstu paralēlas procedūras, Regulas 22. pants paredz valsts termiņu apturēšanu līdz brīdim, kad Komisija pieņem lēmumu par savu kompetenci, uz šo pašu loģiku ir jāpamatojas, ja Regulā konstatē robu attiecībā uz lēmumu par koncentrācijas Kopienas mēroga esamību vai neesamību. Komisijai tātad bija jālūdz apturēt valsts procedūras.

81 *Endesa* uzskata, ka atbilstoši Regulas 22. pantam pieprasījumu par lietas nodošanu pārbaude bija automātiski jāaptur līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par kompetento iestādi. Tas, ka Lēmums tika pieņemts, neievērojot vienu no koncentrāciju kontroles sistēmas vispārīgajiem principiem, proti, integrētas pieejas principu, kas ļauj novērst paralēlu Kopienas un valsts procedūru norisi, padarīja šo lēmumu par spēkā neesošu. Turklāt tas, ka *Endesa* bija vienlaikus jādarbojas gan Kopienas iestādēs, gan valsts iestādēs, bija tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Šo tiesību pārkāpums saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir atcelšanas pamats (Tiesas 1988. gada 27. septembra spriedums apvienotajās lietās 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 un no 125/85 līdz 129/85 *Ahlström Osakeyhtiö* u.c./Komisija, *Recueil*, 5193. lpp., un Pirmās instances tiesas 2002. gada 22. oktobra spriedums lietā T-310/01 *Schneider Electric*/Komisija, *Recueil*, II-4071. lpp.).

82 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka, neatkarīgi no tā, vai tai tiesām ir tādas pilnvaras, kā apgalvo prasītāja, tā nevienā brīdī nav nepārprotami aicināta tās izmantot. Jāpiebilst, ka apturēšanas pienākums nerodas vienkārši pēc analogijas. Turklāt tiesības piedalīties administratīvajā procedūrā neietver tiesības piedalīties tikai vienā administratīvajā procedūrā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 83 Attiecībā uz iebildumu, ka Komisija nav lūgusi kompetentajām Spānijas iestādēm apturēt valsts procedūru, pietiek konstatēt, ka tam nav nekādas nozīmes šajā lietā. Starp citu, prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā valsts procedūras neapturēšana, pat pieņemot, ka tā izriet no Komisijas kļūdainas rīcības, varēja ietekmēt Lēmuma likumību.
- 84 Pirmkārt, tā kā prasītāja savus iebildumus par valsts procedūras neapturēšanu pamato ar Regulas 21. panta 3. punktu un EKL 10. pantā norādīto vispārīgo pienākumu sadarboties, pietiek norādīt — kā atbildētāja ir izdarījusi — ka šajā lietā ir runa par Spānijas Karalistes un nevis Komisijas pieļautu nelikumību. Tātad neviens no Komisijas lēmumiem nav šīs nelikumības cēlonis, un katrā ziņā tie neietekmē Lēmuma likumību.
- 85 Otrkārt, tā kā iebildums ir balstīts uz Regulas 22. panta 2. punkta trešo daļu, kas paredz valsts termiņu apturēšanu līdz brīdim, kad Komisija pieņem lēmumu par savu kompetenci, ir jāpiebilst, ka nepastāv nekāda līdzība starp dalībvalsts, kas iesniedz pieprasījumu atbilstoši 22. pantam, stāvokli un situāciju, kad uzņēmums lūdz Komisiju izteikt savu viedokli par tās kompetenci, un ka nepastāv apturēšanas pienākums, pamatojoties vienkārši uz analogiju.
- 86 Treškārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Lēmums ir pieņemts, neievērojot integrētas pieejas principu un argumentu, ka, liekot *Endesa* vienlaikus darboties gan Kopienas iestādēs, gan valsts iestādēs, ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību, pietiek piebilst, ka prasītāja, kas pati prasīja Komisijas iestāšanos lietā, nav pierādījusi ne to, kādā mērā, ne kāpēc tā izjuta grūtības, aizstāvot savu viedokli vienlaikus vairākās

iestādēs, ne arī kādā veidā šis apstāklis varēja ietekmēt Lēmumu. Cita starpā ir jāatgādina, ka, ja koncentrācijai nav Kopienas mēroga, uzņēmumiem bieži par to ir jāpaziņo vairākām valsts iestādēm.

87 Tātad pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida.

88 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats nav pamatots.

Par otro pamatu, kas izriet no pierādišanas pienākuma apvērtes un pamatojuma trūkuma

Lietas dalībnieku argumenti

89 *Endesa* apgalvo, ka Lēmuma pamatojums ir nepietiekams, ka Komisija nav ievērojusi Regulas 1., 5. un 21. pantu. Kaut arī neviena no Regulas normām tieši nenorāda, ka Komisijai bija jānosaka kompetentā iestāde, jo tai ir ekskluzīva kompetence izskatīt Kopienas mēroga darbības (ši sprieduma 66. punktā minētais spriedums lietā *Schlüsselverlag J. S. Moser u.c./Komisija*). Šī Komisijas ekskluzīvā kompetence liek tai noteikt, vai Regulas 1. pants ir piemērojams. Lai to izdarītu, tai ir jāprecizē un jānosaka attiecīgo uzņēmumu apgrozījums pēdējā grāmatvedības finanšu gadā saskaņā ar Regulas 5. pantā iekļautajiem noteikumiem.

- 90 *Endesa* apgalvo, ka Komisija nevar apvērst pierādīšanas pienākumu attiecībā uz kompetentās iestādes noteikšanu. Tā kā Komisijai ir ekskluzīva kompetence noteikt, kura iestāde ir kompetenta izskatīt koncentrāciju, tai ir ekskluzīvs pienākums pārbaudīt un, pats galvenais, pierādīt attiecīgo uzņēmumu apgrozījumu.
- 91 Pretēji tam Komisija Lēmumu pamatoja ar to, ka *Endesa* nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai konstatētu nepieciešamību izmantot saskaņā ar SGS/SFPS standartiem veidotos pārskatus un veikt virkni korekciju, piemērojot Paziņojumu. Šis pamatojums nav pieņemams, jo tiesību normas, kas piemērojamas, nosakot kompetento iestādi, attiecas uz sabiedrisko kārtību. Runa ir par pamatojumu, kas ir pretējs katrai loģikai un Kopienu sabiedriskās kārtības pamatprincipiem, vēl jo vairāk tāpēc, ka Komisija varēja rēķināties ar pilnīgu *Endesa* sadarbību un varēja tai prasīt jebkuru papildu informāciju, ko tā uzskatīja par svarīgu. Faktiski Komisija gandrīz divus mēnešus ilgo pārbaudi veltīja aspektu pārbaudei, kas rezultātā nav aplūkoti Lēmumā.
- 92 Uzskatot, ka privātpersonām ir jāpārlicina Komisija par tās ekskluzīvo kompetenci, Lēmumam būtiskā mērā trūkst pamatojuma, jo Komisijai, pamatojoties uz sūdzību, vai pēc savas iniciatīvas bija skaidri jānosaka jautājumi, kas ietilpst tās kompetencē, tās atbildības ietvaros, ko Līgums Komisijai uzliek kā Līguma sargam.
- 93 Šajā sakarā *Endesa* atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2005. gada 21. septembra spriedumu lietā T-87/05 *EDP/Komisija* (Krājums, II-3745. lpp.), kurā, piemērojot citu paziņojumu par koncentrācijām, Pirmās instances tiesa attiecībā uz saistībām atsaucās uz to, ka Komisija nevarēja apvērst pierādīšanas pienākumu, paredzot lietas dalībniekiem pienākumus, kas balstīti tikai uz paziņojumu, un neatrodot tam

juridisku pamatu Regulā. Attiecīgajam lietas dalībniekam bija jāiesniedz Komisijai visi darījuma novērtēšanai nepieciešamie pierādījumi, un Komisijai jāveic šis novērtējums, neapvēršot pierādīšanas pienākumu.

- 94 Lai sekmīgi izdarītu šo vērtējumu, Komisijas rīcībā ir tādi nozīmīgi procesuāli instrumenti kā informācijas pieprasīšana. Komisija varēja arī pieaicināt neatkarīgos ekspertus, lai pārbaudītu *Endesa* pārskatus, ja tā uzskatīja to par nepieciešamu, un tai bija divi mēneši laika sekmīgai detalizētai un vispusīgai analīzes veikšanai, lai vislabāk noteiktu *Endesa* apgrozījumu 2004. gadā.
- 95 Turklāt neviens no Komisijā iesniegtajiem lietas materiāliem neapstiprina, ka *Endesa* sniegtā informācija bija nepietiekama. Procedūras, kuras laikā *Endesa* sadarbojās ar Komisiju, cik cieši vien iespējams, nobeigumā nevar apgalvot, ka sniegtā informācija nebija pietiekama.
- 96 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka diskusijas, kas tajā notika procedūras laikā, būtībā bija juridiskas un ka Lēmumā tā atbildēja uz prasītājas argumentiem nevis tāpēc, ka tā uzskatīja, ka prasītājam piekrit pierādīšanas pienākumus, bet gan tāpēc, ka pienākums pamatot šos lēmumus ietver pienākumu atbildēt uz lietas dalībnieka iesniegtajiem argumentiem, ja tie ir noraidīti.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 97 *Endesa* apgalvo, ka Komisija apvērta pierādīšanas pienākumu attiecībā uz tās iestādes noteikšanu, kas ir kompetenta pārbaudīt koncentrāciju, pamatojot savu

lēmumu ar to, ka *Endesa* nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai konstatētu, ka ir jaizmanto saskaņā ar SGS/SFPS standartiem veidoti pārskati un jāveic virkne korekciju.

- 98 Jāatgādina, ka koncentrācijai piemīt Kopienas mērogs, ja uzņēmumu kopējais apgrozījums pārsniedz Regulā noteiktos apmērus. Saskaņā ar Regulas 17. apsvērumu Komisijai ir piešķirtas ekskluzīvas pilnvaras piemērot šo regulu, paredzot, ka to var pārskatīt Eiropas Kopienu Tiesa. Atbilstoši Regulas 1. panta 1. punktam tā attiecas uz visām Kopienas mēroga koncentrācijām. No minētā izriet, ka, ja koncentrācijai ir Kopienas mērogs, Komisijai ir ekskluzīva kompetence to pārbaudīt. Katrā ziņā no tā automātiski neizriet, ka Komisijai ir ekskluzīva kompetence noteikt, vai koncentrācijai ir Kopienas mērogs.
- 99 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka atbilstoši Regulai pirmām kārtām attiecīgajiem uzņēmumiem ir jāveic pirmais koncentrācijas mēroga novērtējums un rezultātā jānosaka, kurām iestādēm jāpaziņo par koncentrācijas projektu. Turpinājumā, ja — kā šajā lietā — par koncentrāciju nav paziņots Komisijai, bet gan vienas vai vairāku dalībvalstu iestādēm, tām, īpaši ņemot vērā pienākumu lojāli sadarboties, kas izriet no EKL 10. panta, un Regulas 21. pantu, kas nosaka Komisijas ekskluzīvo kompetenci kontrolēt Kopienas mēroga koncentrāciju atbilstību, un atbilstīgo aizliegumu dalībvalstīm piemērot savus valsts konkurences jomas tiesību aktus minētajām koncentrācijām, bija jāpārlicinās, ka tām nodotajai koncentrācijai nepiemīt Kopienas mērogs. Protams, šādā gadījumā Komisijai vienmēr ir iespēja nolemt, ka koncentrācijai pretēji dalībvalstu iestāžu uzskatiem tomēr ir Kopienas mērogs, un izmantot tās ekskluzīvo kompetenci.
- 100 Turklāt Regula par kontroli pār koncentrācijām neietver īpašas normas, kas tieši noteiktu, ka Komisijai ir pienākums pēc savas iniciatīvas nodrošināt, ka jebkura

koncentrācija, par ko tai nav paziņots, tiešām nav Kopienas mēroga koncentrācija. Tomēr no judikatūras izriet, ka, ja uzņēmums, kas apgalvo, ka koncentrācija, par ko nav paziņots Komisijai, ir Kopienas mēroga koncentrācija, iesniedz sūdzību, Komisijai ir jālemj, vai tā principā ir kompetenta kontroles iestāde (ši sprieduma 66. punktā minētais spriedums lietā *Schlüsselverlag/Komisija*, 27. un 28. punkts). Šajā sakarā būtībā sūdzības iesniedzējam ir jāpierāda savas sūdzības pamatotība, bet Komisijai labas pārvaldības interesēs ir jāveic rūpīga un neatkarīga tai iesniegto sūdzību pārbaude un pamatoti jāatbild uz sūdzības iesniedzēju argumentiem, ar ko mēģināts pamatot Komisijas ekskluzīvo kompetenci.

101 No iepriekš minētā izriet, ka — pretēji prasītājas apgalvotajam — Komisijai būtībā nav jāpierāda, ka tā nav kompetenta lemt par koncentrāciju, par ko tai nav paziņots, un tai nav jāpierāda, ka minētajai koncentrācijai nepiemīt Kopienas mērogs, arī tad, ja tai ir iesniegta sūdzība.

102 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka — pretēji prasītājas apgalvotajam — Komisija ne tikai konstatēja, ka *Endesa* nav iesniegusi pierādījumus, ka koncentrācija ir Kopienas mēroga, bet arī tieši detalizēti pārbaudīja apstākļus, kas attiecas uz koncentrācijas mērogu, un, atspēkojot prasītājas argumentus, secināja, ka koncentrācija nav Kopienas mēroga.

103 No Lēmuma teksta izriet, ka Komisija ir labi paskaidrojusi iemeslus, kāpēc tā neuzskatīja par vajadzīgu ne izmantot SGS/SFPS pārskatus, ne veikt piedāvātās korekcijas.

- 104 Pirmkārt, attiecībā uz apgalvoto nepieciešamību izmantot atbilstoši SGS/SFPS standartiem veidotus pārskatus Komisija Lēmuma 20. punktā norādīja, ka no Regulas 1. panta un Paziņojuma izriet, ka vispārīgais princips ir tāds, ka apgrozījums ir jāaprēķina, balstoties uz revidētiem pārskatiem, un ka tikai izņēmuma apstākļos Komisija var atkāpties no šī principa. Tālāk Komisija nolēma, ka, tā kā, pamatojoties uz apgrozījumu, kas norādīts revidētajos *Endesa* 2004. gada pārskatos, ir konstatēts, ka sabiedrība vairāk nekā divas trešdaļas no sava apgrozījuma realizē Spānijas Karalistē, *Endesa* ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi, kas norāda uz īpašiem apstākļiem, kas pamato atsaukšanos uz revidētajos pārskatos neaplūkotu apgrozījumu (Lēmuma 21. punkts).
- 105 Protams, Komisija turpinājumā apgalvoja, ka *Endesa* nav iesniegusi pietiekamus šādus pierādījumus (Lēmuma 23. punkts). Tomēr Komisija paskaidroja iemeslus, kuru dēļ šajā lietā nav šādu izņēmuma apstākļu, un norādīja iemeslus, kuru dēļ tā deva priekšroku pārskatiem, kas veidoti, pamatojoties uz vispārīgajiem grāmatvedības principiem (turpmāk tekstā — “Vispārīgie grāmatvedības principi”), noraidot prasītājas minētos argumentus.
- 106 Pirmkārt, Komisija Lēmumā norādīja, ka, pirmkārt, likums paredz, ka *Endesa* tās oficiālie konsolidētie pārskati par 2004. gadu bija jāveido, pamatojoties uz Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, un, otrkārt, ka šī prasība atbilda toreiz piemērojamiem Kopienų grāmatvedības standartiem. Turklāt tā norāda, ka *Endesa* nebija pienākuma veidot revidētos konsolidētos pārskatus saskaņā ar SGS/SFPS standartiem pirms gada, kas sākās ar 2005. gada 1. janvāri. Tā piebilst, ka *Endesa* bija jāveido SGS/SFPS pārskats par 2004. gadu tikai tāpēc, lai salīdzinātu jaunus SGS/SFPS pārskatus par 2005. finanšu gadu ar iepriekšējā gada pārskatiem, tādējādi *Endesa* nebija arī pienākuma noteikt revīziju saviem SGS/SFPS pārskatiem par 2004. gadu. Turklāt tā apgalvo, ka šie pārskati nav galīgi un var tikt grozīti, jo SGS/SFPS standarti, atbilstoši kuriem bija jāveic pārskati par 2005. gadu, vēl nebija pilnībā pabeigti.

- 107 Otrkārt, Komisija Lēmumā paskaidroja, ka mērķis noteikt uzņēmumu saimniecisko potenciālu nav iemesls un arī neatļauj, piemērojot Regulas 1. un 5. pantu individuālos gadījumos, nodoties vispārīgai dažādu grāmatvedības metožu, ko paredz Kopienas vai dalībvalsts tiesības, priekšrocību vērtēšanai, it īpaši, ja pastāv tikai tādi pārskati, kas ir revidēti, ievērojot tikai vienus grāmatvedības standartus, ko attiecīgajā laikposmā prasīja gan valsts tiesības, gan Kopienas tiesības. Komisija norādīja, ka tas neatbilst pilnībā spēkā esošajiem mērķiem, kas ietver vienkāršu un objektīvu kritēriju piemērošanu, nosakot Komisijas kompetenci koncentrāciju jomā un ievērojot vispārīgo tiesiskās drošības principu. Tā apstiprināja, ka tās uzdevums ir tikai pārbaudīt noteiktas korekcijas, ko prasa Regulas 5. pants (Lēmuma 25. punkts).
- 108 Lēmumā turklāt ir precizēts, ka tas, ka Kopienas likumdevējs uzskata, ka SGS/SFPS standartiem, kas pieņemti ar Regulu Nr. 1606/2002, vajadzētu panākt ticamu uzņēmuma finanšu stāvokļa atspoguļojumu, nenozīmē *ipso facto* šo grāmatvedības standartu tehnisku priekšrocību, šī ticama atspoguļojuma prasība ir ietverta arī Kopienas tiesību aktos par senāko valsts grāmatvedības regulējumu (Lēmuma 26. punkts).
- 109 Visbeidzot, Komisija Lēmumā paskaidroja, ka tā šajā gadījumā neuzskatīja, ka SGS/SFPS pārskatu izmantošanai būtu dodama priekšroka, lai nodrošinātu vienotu tiesību normu par koncentrāciju kontroli piemērošanu. Tā norāda, ka SGS/SFPS nerevidēto pārskatu izmantošana šajā gadījumā radītu atšķirīgu attieksmi nekā daudzās citās lietās, kurās Komisija balstījās uz revidētiem 2004. finanšu gada pārskatiem, kas veidoti, piemērojot valsts tiesību normas.
- 110 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka Komisija nav uzlikusi prasītājam pienākumu noteikt koncentrācijas Kopienas vai valsts mērogu, bet ka tā, pirmkārt, ir pārbaudījusi minētās darbības mērogu un paskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ šajā lietā

ir jāpamatojas uz pārskatiem, kas veikti saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem (skat. pēc analogijas šī sprieduma 93. punktā minēto spriedumu lietā *EDP/Komisija*, 73. punkts), un ka, otrkārt, tā ir konstatējusi, ka prasītāja nav iesniegusi argumentus, kas radītu šaubas par šo analīzi.

- 111 Turklāt tas pats attiecas arī uz norādīto vajadzību veikt veselu virkni korekciju. Protams, gan attiecībā uz korekciju *pass through*, gan uz korekciju par gāzes tirdzniecību Komisija vēlreiz Lēmumā (32. un 38. punkts) uzsvēra, ka *Endesa* nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, kas pārliecinātu, ka šo revidēto pārskatu korekcijas ir pamatotas atbilstoši Regulas 5. pantam un Paziņojumam. Tomēr ir jākonstatē, ka Komisija, pilnībā noraidot prasītājas argumentus, ir paskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ tā neuzskata, ka jāveic piedāvātās korekcijas, bet nav apvērsusi pierādīšanas pienākumu.
- 112 Pirmkārt, attiecībā uz korekciju *pass through* Komisija Lēmumā (30.–36. punkts) apgalvoja, ka Paziņojums neattiecas uz (daļēju) ienākumu samazināšanos, kas rodas, pārdodot produktus un sniedzot pakalpojumus. Tā piebilda, ka Spānijas elektroenerģijas izplatīšanas uzņēmumus nevar pielīdzināt uzņēmumiem, kuri veic tikai starpnieka funkcijas un kuru apgrozījumu veido vienīgi saņemtās komisijas maksas. Cita starpā Komisija piebilda, ka risks, ka galapatērētāji nesamaksās noteikto cenu par elektroenerģijas piegādi, ir izplatītājām sabiedrībām un nevis transportēšanas tīkla pārvaldītājiem, elektroenerģijas ražotājiem vai to grupai.
- 113 Otrkārt, attiecībā uz korekciju par gāzes tirdzniecību Komisija Lēmumā (37.–40. punkts) nolēma, kas šī tirdzniecība izpaužas, *Endesa* pērkot un pārdodot atbilstošu gāzes daudzumu, ko pierāda tas, ka par šīm darbībām tiek nosūtīts atsevišķs rēķins. Turklāt tā norādīja, ka tas, ka pārdošanas cena un pirkšanas cena ir

vienādas, neattiecas uz šo lietu un apliecina vienīgi to, ka *Endesa* negūst nekādu peļņu no šīm darbībām kopumā.

- 114 No minētā izriet, ka Komisija nekādā ziņā nav uzlikusi prasītājam pierādīšanas pienākumu attiecībā uz korekcijām. Tieši otrādi, tā pārbaudīja piedāvātās korekcijas un paskaidroja iemeslus, kuru dēļ Komisija tās neveica.
- 115 Turklāt jāatgādina, ka Komisijai pēc savas iniciatīvas visos gadījumos nebija jāpārlicinās, ka tai iesniegtie revidētie pārskati ticami atspoguļo īstenību, un jāveic visu iespējamo korekciju pārbaude. Tas būtu jādara tikai tad, ja Komisijas uzmanību piesaistītu īpašas problēmas, kas tai tad ir jāpārbauda, kā tā darīja šajā gadījumā.
- 116 Visbeidzot un treškārt, prasītāja apgalvo, ka neviens no Komisijas lietas materiāliem neļauj apgalvot, ka tās iesniegtā informācija bija nepietiekama. Turklāt tā apgalvo, ka, beidzoties procedūrai, kas ilga gandrīz divus mēnešus, kuras laikā tā, cik cieši vien iespējams, sadarbojās ar Komisiju un kuras laikā Komisija varēja prasīt jebkuru papildu informāciju, ko tā uzskatīja par svarīgu, nevar apgalvot, ka iesniegtā informācija bija nepietiekoša.
- 117 Šajā sakarā pietiek ar konstatējumu, ka Lēmumā Komisija nekādā ziņā neaprobežojās ar apgalvojumu, ka *Endesa* iesniegtā informācija bija nepietiekama. Turklāt — kā to apgalvo Komisija — diskusija, kas tajā notika procedūras laikā, būtībā bija juridiska un attiecās uz piemērojamo tiesību normu interpretāciju. No tā, kā

Lēmumā pamatota pārskatu, kas veidoti saskaņā ar SGS/SFPS standartiem, un piedāvāto korekciju neņemšana vērā, izriet, ka Komisija nepārmeta prasītājam, ka tā nav iesniegusi nepieciešamo faktisko informāciju, bet konstatēja, ka prasītājas argumenti nebija pārliecinoši.

118 Katrā ziņā, tā kā *Endesa* apgalvoja, ka šos revidētos pārskatus nevar izmantot, un piedāvāja korekcijas, kas neatbilda ierastajai praksei un kas nebija paredzētas nevienā no piemērojamajiem dokumentiem, tā atradās sūdzības iesniedzēja statusā tādā nozīmē, kāda norādīta šī sprieduma 66. punktā minētajā spriedumā lietā *Schlüsselverlag J. S. Moser u.c./Komisija*. Šādos apstākļos tai bija jāprecizē šie argumenti un jāpierāda to pamatotība, ņemot it īpaši vērā prasību rīkoties ātri, kas raksturīga kontroles pār koncentrācijām procedūrām. Vēl jo vairāk apgalvoto pierādīšanas pienākuma apvērsi prasītāja nevarēja pārnest, tikai apstrīdot savu grāmatvedību un to, ka tā precīzi zināja visus atbilstošos faktus.

119 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrais pamats nav pamatots.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz pārskatu, kuri veikti atbilstoši SGS/SFPS grāmatvedības standartiem, neizmantošanu

120 Prasītāja pamatu sadala trijās daļās, kas attiecīgi attiecas uz SGS/SFPS standartu neizmantošanu, kaut arī šie grāmatvedības standarti bija spēkā, SGS/SFPS grāmatvedības standartu augstāku spēku un, visbeidzot, uz tiesību kļūdām un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, noraidot atbilstoši SGS/SFPS grāmatvedības standartiem veidotos pārskatus.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz SGS/SFPS grāmatvedības standartu kā vienīgo spēkā esošo grāmatvedības standartu neizmantošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

¹²¹ *Endesa* apgalvo, ka Komisija nav izteikusies par to, ka publiskā atpiršanas piedāvājuma publicēšanas dienā, 2005. gada 5. septembrī, vienīgie spēkā esošie grāmatvedības standarti bija SGS/SFPS standarti. Tā kā visi valsts grāmatvedības standarti bija pakārtoti SGS/SFPS standartiem, lai noteiktu koncentrācijas Kopienas mērogu, varēja ņemt vērā tikai konsolidētos pārskatus, kas veikti saskaņā ar spēkā esošajiem grāmatvedības standartiem.

¹²² *Endesa* uzskata, ka koncentrācijas Kopienas mērogs ir jānosaka attiecībā uz datumu, kurā radās paziņošanas pienākums. Šajā gadījumā paziņošanas pienākums radās uzņēmuma publiskā atpiršanas piedāvājuma izsludināšanas dienā. Atbilstoši Regulas 5. pantam apgrozījums ietver summas, kas iegūtas no to preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kuras ietilpst uzņēmuma pamatdarbībā, iepriekšējā finanšu gadā. Šī atsauce uz darbību iepriekšējā finanšu gadā ir tikai formāla prasība, ko likumdevējs izmantoja tāpēc, ka paziņošanas laikā nav iespējams ņemt vērā kārtējā gada apgrozījumu. Apstākļi, ka praktisku iemeslu dēļ ir obligāti jāatsaucas uz iepriekšējo finanšu gadu, nenozīmē, ka ir jāpiemēro vai var tikt piemēroti atcelti vai senāki grāmatvedības standarti.

¹²³ Apgrozījuma noteikšanai, lai konstatētu koncentrācijas Kopienas mērogu, tātad ir jāpieņem, ka piemērojami ir vienīgi tie grāmatvedības standarti, kas bija spēkā *Gas Natural* publiskā atpiršanas piedāvājuma izsludināšanas dienā. Pieņemot, ka šajā

datumā pastāvēja saskaņotie pārskati un ka turklāt tie bija publiski un galīgi, vērtējot koncentrācijas Kopienas mērogu, Komisijai bija jāizmanto tikai šie pārskati.

124 Lēmumā nav ņemts vērā, ka apgrozījuma noteikšana Eiropā notiek pēc principiem, kas būtiski atšķiras no citu tiesību sistēmu, tādu kā Amerikas Savienoto Valstu tiesību sistēma, principiem. ASV kompetence koncentrāciju jomā tiek noteikta, pamatojoties uz rezultātiem, kas iegūti iepriekšējā finanšu gada laikā, bet neņemot vērā to, kas ir noticis pēc šī finanšu gada noslēguma. Kopienu likumdevējs turpretim dod priekšroku attiecīgā uzņēmuma faktiskā saimnieciskā potenciāla paziņošanas brīdī kritērijam.

125 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka fakts, ka jaunais grāmatvedības tiesiskais regulējums stājās spēkā tikai 2005. gada septembrī, ir piesaukts tikai tāpēc, lai novērstu uzmanību no tā, ka pārskati par 2004. gadu bija obligāti jāveic saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

126 *Endesa* apgalvo, ka Komisija nav ņemusi vērā, ka dienā, kad tika izsludināts publiskais atpirkšanas piedāvājums, spēkā bija vienīgi SGS/SFPS grāmatvedības standarti, kas Lēmumu padara par spēkā neesošu.

127 Jāatgādina, ka atbilstoši Regulas 5. pantam “kopējais apgrozījums [...] ietver summas, ko attiecīgie uzņēmumi iepriekšējā finanšu gadā ieguvuši no to produktu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas ietilpst uzņēmuma pamatdarbībā”.

- 128 Kā piebilst prasītāja, praktisku iemeslu dēļ Regula obligāti atsaucas uz iepriekšējā finanšu gada apgrozījumu. Iemesls tam ir tāds, ka parasti revidēti pārskati ir tikai par iepriekšējo noslēgto finanšu gadu, pārskatiem par jaunākiem laikposmiem nav tādu garantiju, kādas piedāvā revidēti pārskati.
- 129 Šajā lietā ir skaidrs, ka pārskati par iepriekšējo finanšu gadu Regulas 5. panta nozīmē ir pārskati par 2004. finanšu gadu. Ir arī jāatgādina, ka uzņēmumam, kuram ir pienākums veikt gada pārskatus, kas tiek revidēti, ir tikai viena veida oficiālie pārskati, proti, tie, kas ir veikti un revidēti saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Tātad nav apstridams, ka prasītājas gada pārskati par 2004. finanšu gadu, uz ko attiecas pārbaudes pienākums, noteikti bija jāveido atbilstoši Spānijas Vispārīgajiem grāmatvedības principiem. Ja prasītāja par 2004. finanšu gadu piedāvātu pārskatus, kas veidoti atbilstoši SFPS standartiem, tā cita starpā neievērotu Spānijā noteiktos tiesiskos pienākumus. Atbilstoši Regulas Nr. 1606/2002 4. pantam SFPS standarti ir piemērojami un saistoši, tikai sākot no 2005. finanšu gada. Regulā Nr. 707/2004 bija paredzēta 2004. gada pārskatu saskaņošana ar SFPS principiem, tikai lai atvieglotu pāreju no vecā uz jauno tiesisko regulējumu, dodot akcionāriem un investoriem atskaites punktu, ar ko salīdzināt 2005. finanšu gada pārskatus, kas bija pirmie pārskati, kuri veidojami atbilstoši jaunajiem standartiem. Turklāt "saskaņotie" 2004. finanšu gada pārskati, kas veidoti salīdzināšanas nolūkā, nesniedz tās pašas garantijas, ko oficiālie pārskati, kuri veidoti saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem un ir revidēti. No tā izriet, ka prasītājas arguments, kas attiecas uz to, ka publiskā atpirkšanas piedāvājuma publicēšanas dienā 2005. gada 5. septembrī bija spēkā jaunais grāmatvedības tiesiskais regulējums SFPS, nav atbilstošs.
- 130 Turklāt ir jāatzīmē, ka atbilstoši prasītājas argumentācijai katru reizi, kad grāmatvedības tiesiskajā regulējumā notiek izmaiņas, revidētie oficiālie pārskati būtu jāatceļ un jāizstrādā jauni pārskati saskaņā ar principiem, kas piemērojami brīdī, kad rodas paziņošanas pienākums, kas nebūtu ne saprātīgi, ne gudri, jo jaunie nerevidētie pārskati nesniedz tās pašas garantijas, ko oficiāli, jau revidēti pārskati.

131 Tāpat nav arī patiess prasītājas arguments, ka Komisija piemēroja atceltas tiesību normas. Faktiski Komisija nepiemēro nevienu grāmatvedības standartu, bet — kā to paredz Regula — atsaucas uz uzņēmumu pārskatiem par iepriekšējo finanšu gadu, kas attiecas uz pagājušu laikposmu un ir jāvērtē saskaņā ar tiesību normām, kuras tiem bija piemērojamas. Šajā gadījumā prasītājas 2004. finanšu gada pārskati — kā tas ir iepriekš konstatēts — ir veidoti saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, un prasītāja nevar apgalvot, ka Komisija nav ievērojusi attiecīgo tiesību normu piemērošanu laikā. Regula Nr. 1606/2002 paredz SFPS standartu obligātu piemērošanu tikai pārskatiem, sākot no 2005. finanšu gada, tam pretrunā ir prasītājas apgalvojums, kas vērsti uz atpakaļejoša spēka piešķiršanu, piemērojot tos 2004. finanšu gada pārskatiem. Ne Regula Nr. 1606/2002, ne Regula Nr. 707/2004 cita starpā neļauj domāt, ka Kopienu likumdevējam bija nodoms neatzīt oficiālos pārskatus, kas veidoti atbilstoši spēkā esošajiem valsts grāmatvedības standartiem, un vispārīgi vai atbilstoši Regulas par koncentrāciju kontroli mērķiem aizstāt tos ar 2004. finanšu gada pārskatiem, kas saskaņoti ar SFPS un veidoti tikai salīdzināšanas nolūkā.

132 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, ka Lēmumā nav ņemts vērā, ka apgrozījuma noteikšana Eiropā notiek pēc principiem, kas būtiski atšķiras no citu tiesību sistēmu principiem, vispirms ir jāatzīmē, ka Amerikas Savienoto Valstu sistēma tikai apstiprina nepieciešamību ātri un prognozējami noteikt, vai par koncentrāciju ir jāpaziņo un, vajadzības gadījumā, kurai iestādei ir jāpaziņo. Turpinājumā ir jāatzīmē, ka — atšķirībā no Amerikas Savienotajām Valstīm — Kopienų sistēma ļauj ņemt vērā tādus pēkšņus notikumus uzņēmuma dzīvē pēc pēdējā finanšu gada noslēguma kā, piemēram, uzņēmuma nodošanu vai iegūšanu ritošā finanšu gada laikā, šāda pieņēmuma mērķis principā ir — kā tas izriet arī no Paziņojuma — ievērot izmaiņas uzņēmuma saimnieciskajā stāvoklī un nevis izmantot grāmatvedības uzskaites pilnīgu revīziju, kurā saimnieciskā realitāte paliek nemainīga. Padarīt Kopienų Regulas par koncentrācijām piemērošanu vienmēr atkarīgu no pilnīgas attiecīgā uzņēmuma grāmatvedības pārbaudes, kuru no jauna veic Komisija, būtu pretrunā tiesiskajai drošībai un ātrumam, uz ko tiecas Kopienų likumdevējs.

133 No minētā izriet, ka trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu, kas attiecas uz SGS/SFPS grāmatvedības standartu augstāku spēku

— Lietas dalībnieku argumenti

¹³⁴ *Endesa* apgalvo, ka Komisijai bija vismaz jānosaka, kuri grāmatvedības standarti, SGS/SFPS vai Vispārīgie grāmatvedības principi, ļauj visprecīzāk noteikt faktisko apgrozījumu, kas atbilst 2004. finanšu gadam. Tā piebilst, ka ar šādu mērķi Komisijai bija vienkārši jāanalizē atšķirīgo grāmatvedības standartu un divu tās rīcībā esošo grāmatvedības stāvokļu pazīmes, jo gan viens, gan otrs bija spēkā esoši, likumīgi un galīgi.

¹³⁵ *Endesa* uzskata, ka, ja šī analīze būtu bijusi veikta, tās rezultātā priekšroka būtu dota SGS/SFPS pārskatiem, jo šajos pārskatos lielāka vērība tiek veltīta drīzāk saturam, nevis formai atšķirībā no standartiem, kas izriet no Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, saskaņā ar ko gluži otrādi — noteikti darījumi, kuriem faktiski nav saimnieciska satura, tiek iekļauti pārskatos, pamatojoties uz tīri formāliem nosacījumiem.

¹³⁶ *Endesa* uzskata, ka Lēmuma pamatojums (20. punkts) ir balstīts uz to, ka pēc vispārīgā principa apgrozījums ir jāaprēķina, balstoties uz uzņēmuma revidētajiem pārskatiem, Komisija šo principu varēja neievērot tikai izņēmuma apstākļos. Šis pamatojums ir acīmredzami kļūdainais. Tas ne tikai nozīmētu, ka Komisijas pienākums pareizi noteikt Kopienas mērogu aprobežots ar vienkāršu attiecīgo uzņēmumu revidēto pārskatu pārbaudi, bet arī ka tas balstīts uz apzināti nepilnīgu pašas Komisijas prakses un Paziņojuma interpretāciju, piedēvējot revidētajiem pārskatiem un citiem galīgajiem pārskatiem vienādu nozīmi. Lēmumā Komisija

atsaucās uz Paziņojuma 26. punktu, bet pamatojumā tā aizmirsa, ka šajā punktā ir iekļauta atsauce gan uz revidētiem pārskatiem, gan arī uz “citiem slēgtiem pārskatiem”, tātad pārskatus, kas nav galīgi, var izmantot tikai izņēmuma gadījumos.

137 *Endesa* apgalvo, ka ar Lēmumu Komisija nepieņemami atsakās no ar Kopienas tiesībām uzliktajiem pienākumiem, kas tai liek īstenot šo ekskluzīvo kompetenci, neslēpjoties aiz pieņēmumiem par revidēto pārskatu pieņemto atbilstību. Šo Komisijas radīto *ad hoc* pieņēmumu nepamato neviena no Regulas normām, kurās kā kritērijs nav minēts, vai pārskati ir vai nav revidēti, bet tās ietver arī precīzu un beznosacījumu pienākumu Komisijai ikvienā gadījumā noteikt attiecīgā uzņēmuma faktisko apgrozījumu. Vienīgi Komisijas Paziņojums ietver atsauci uz revidētiem pārskatiem, kas nekādā gadījumā nevar grozīt Regulas jēgu vai saturu. Jebkura kolīzija šo tiesību aktu starpā ir atrisināma saskaņā ar tiesību normu hierarhijas principu (Tiesas 1992. gada 28. janvāra spriedums lietā C-266/90 *Soba, Recueil*, I-287. lpp.; 1994. gada 16. jūnija spriedums lietā C-322/93 P *Peugeot/Komisija, Recueil*, I-2727. lpp., un Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums lietā T-380/94 *AIUFFASS un AKT/Komisija, Recueil*, II-2169. lpp.). Bet šajā gadījumā Paziņojumā ir līdzās nostādīti revidēti pārskati un citi gala pārskati, t.i., tādi, kas attiecas uz pabeigtu un slēgtu finanšu gadu.

138 Turklāt *Endesa* uzskata, ka Komisijas pozīcija šajā sakarā ir pretēja tās pašas praksei. Kādā no iepriekšējām lietām (M.705 *Deutsche Telekom/SAP*) Komisija piekrita jaunāko nerevidēto pārskatu izmantošanai, jo tie ievērojami atšķīrās no revidētajiem pārskatiem un, tikai balstoties uz tiem, varēja noteikt koncentrācijas Kopienas mērogu. Komisija piekrita nerevidētu pārskatu izmantošanai arī lietā M.2340 *EDP/Cajastur/Caser/Hidroelectrica del Cantabrico*.

139 *Endesa* apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi papildu kļūdu, uzskatot, ka *Endesa* konsolidētie pārskati, kas veidoti saskaņā ar SGS/SFPS standartiem, par kuriem tirgum ir paziņots piecus mēnešus pirms publiskā atpirkšanas piedāvājuma, nav galīgie pārskati. Komisija nav ņēmusi vērā ne to, ka SGS/SFPS pārskatu pamatā bija

revidētie pārskati par 2004. gadu, kas saskaņoti ar jaunajiem grāmatvedības standartiem, ne arī to, ka visi biržā kotētie uzņēmumi iesniedza *Comisión Nacional del Mercado de Valores* (Vērtspapīru tirgus komisija) konsolidētos pārskatus par 2004. gadu, kas bija saskaņoti ar SGS/SFPS grāmatvedības standartiem (turpmāk tekstā — “Saskaņotie pārskati”), kā arī visu periodisko informāciju par 2004. finanšu gadu, ne arī to, ka tirgus atsauca uz pēdējiem pārskatiem.

140 Tādējādi Komisija ar to ne tikai pārkāpa konkurences tiesību normas, izdarot Regulā neparedzētu pieņēmumu par labu revidētiem pārskatiem, bet arī pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka SGS/SFPS pārskati nebija galīgi. Turklāt tās pamatojums ir pretrunīgs, jo Komisija, no vienas puses, ierosināja neņemt vērā SGS/SFPS pārskatus, jo tie nav revidēti (aizmirstot atsauci uz “citiem slēgtiem pārskatiem”, kas ir ietverta Paziņojuma 26. punktā), un, no otras puses, apgalvoja, ka tās atteikuma iemesls ir tāds, ka tie nav galīgi. Šo iemeslu dēļ Lēmums ir jāatceļ, pamatojoties uz pārkāpumiem, un tāpēc, ka tajā nav noteikts, kuri 2004. gada konsolidētie pārskati vislabāk atbilst Regulas 5. panta prasībām.

141 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka prasītāja balstās uz kļūdainu premisu, ka Vispārīgajiem grāmatvedības principiem un SGS/SFPS pārskatiem par 2004. gadu ir vienāds statuss, un piebilst, ka prasītājas iesniegtos SGS/SFPS pārskatus par 2004. gadu nevar uzskatīt par slēgtiem.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

142 Pirmkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka prasītājas Saskaņotie pārskati labāk atbilst, vispirms ir jāatgādina, ka Komisija Lēmuma 19.–27. punktā paskaidroja iemeslus, kāpēc prasītājas apgrozījums jānosaka, pamatojoties drīzāk uz oficiālajiem

pārskatiem, kas veidoti saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, nekā pamatojoties uz Saskaņotajiem pārskatiem. Kā iepriekš ir konstatēts, tā pamatoti šajā sakarā minēja, ka *Endesa* bija tiesisks pienākums veidot oficiālos 2004. finanšu gada konsolidētos pārskatus saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, ka šī prasība atbilda tajā laikā piemērojamajiem Kopienų grāmatvedības noteikumiem un ka Saskaņotie pārskati ir veidoti tikai salīdzināšanas nolūkā.

143 Tālāk ir jākonstatē, — kā paskaidrots Lēmuma 25. un 26. punktā — ka prasītājas argumentu, ka SFPS grāmatvedības principi precīzāk atspoguļo uzņēmumu saimniecisko varu, nevar atbalstīt.

144 Pirmkārt, lai izmērītu uzņēmumu ekonomisko potenciālu, Komisijai katrā individuālajā Regulas 1. un 5. panta piemērošanas gadījumā nav vispārīgi jānovērtē atšķirīgu Kopienų tiesībās paredzēto grāmatvedības metožu priekšrocības, īpaši, ja pastāv revidēti pārskati, kas katrs atbilst tikai vienam no šiem standartiem, un tieši šos standartus nosaka tajā laikā piemērojamās gan valsts tiesības, gan Kopienų tiesības.

145 Otrkārt, prasītājas apgalvojums, ka SFPS standarti labāk atspoguļo saimniecisko realitāti, jo tie dod priekšroku saturam, nevis formai pretēji Vispārīgo grāmatvedības principu normām, nav pamatots. Kā paskaidrots Lēmuma 26. punktā, apstākļi, ka Kopienų likumdevējs uzskatīja, ka starptautiskie grāmatvedības standarti, kas pieņemti ar Regulu Nr. 1606/2002, ļauj iegūt ticamu priekšstatu par uzņēmuma finanšu stāvokli, koncentrācijām piemērojot Regulas 5. pantu, *ipso facto* neparedz šo standartu tehnisku pārākumu pār grāmatvedības standartiem, kas bija piemērojami atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem līdz 2005. gada 1. janvārim. Regula Nr. 1606/2002, kas pieņemta, pamatojoties uz EKL 95. panta 1. punktu, ir saskaņošanas pasākums, un tajā nav vērtēta atšķirīgu valstu tiesību normu nozīme.

Turklāt, kā to uzsvēra *Gas Natural*, Spānijas daudzās grāmatvedības jomas tiesību normas, ar ko piemēroti Vispārīgie grāmatvedības principi, paredz, ka saturs vienmēr ir svarīgāks nekā forma un grāmatvedībā vispār akcents tiek likts uz “ticama priekšstata” ideju kopā ar “mehānismu, kas spēj attēlot veikto darījumu saimniecisko realitāti”.

146 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Saskaņotie pārskati ir jāuzskata par “citiem slēgtiem pārskatiem” Paziņojuma 26. punkta nozīmē, ir jāatgādina, — kā tas izriet no Paziņojuma — ka attiecīgo uzņēmumu apgrozījums ir jāaprēķina, pamatojoties uz ticamiem, objektīviem un viegli atpazīstamiem skaitļiem. Lai gan Paziņojuma 26. punktā ir precizēts, ka Komisija “tātad vispārīgi ņem vērā revidētos pārskatus un citus slēgtus pārskatus [..]” un ka tā “katrā ziņā atturas balstīties uz pārvaldes pārskatiem vai citām pagaidu grāmatvedības formām, ja vien nav izņēmuma apstākļu”, tas tomēr nenozīmē, ka revidētiem pārskatiem un “citiem slēgtiem pārskatiem” Paziņojumā ir piešķirta vienāda nozīme. Paziņojuma 26. punkts nav jāsaprot kā tāds, kas piedāvā vairākas iespējas, starp kurām ir iespējams brīvi izvēlēties, bet gan kā tāds, kas attiecas uz īpašām situācijām, kad nav revidētu pārskatu par iepriekšējo finanšu gadu. Paziņojuma 27. punktā cita starpā ir atsauce tikai uz revidētiem pārskatiem par jaunāko finanšu gadu, nevis uz “citiem slēgtiem pārskatiem”. Šajā gadījumā nav apstrīdams, ka ir revidēti pārskati par 2004. finanšu gadu, un tātad citus slēgtus pārskatus nevar ņemt vērā.

147 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāja nav varējusi pierādīt, ka Saskaņotie pārskati, ko tā iesniedza Komisijai, attiecas uz slēgtiem vai galīgiem pārskatiem.

148 Šajā sakarā pietiek atgādināt *Endesa* komentārus, kas ir pievienoti šiem Saskaņotajiem pārskatiem, tos paziņojot Vērtspapīru tirgus komisijai 2005. gada 5. aprīlī. Daļā “Vispārīgie apsvērumi” *Endesa* apgalvo, ka “2004. finanšu gada bilance un konsolidētie rezultātu pārskati, kas veidoti saskaņā ar SGS/SFPS novērtēšanas un klasifikācijas kritērijiem, ir stadijas *pro forma*, kas kalpo vienīgi salīdzināšanai ar

2005. gadu, pirmo finanšu gadu, kurā pārskati ir veidoti atbilstoši SFPS” (3. lpp., 1. punkts). *Endesa* cita starpā min, ka SGS/SFPS standartu pirmajai piemērošanai ir vairāki izņēmumi (13. lpp.). Visbeidzot, II juridiskajā piezīmē (34. lpp.) *Endesa* paskaidro, ka Starptautisko grāmatvedības standartu padome (SGSP) varēja publicēt jaunos standartus, kas piemērojami no 2005. gada 1. janvāra, ka vēl nepastāv iestāde, kas būtu kompetenta rūpēties par standartu labu piemērošanu un kas šajā sakarā varētu sniegt konsultācijas, ka izmaiņas sekojošo notikumu un nozares prakses novērtējuma rezultātā var ietekmēt arī standartu interpretāciju un ka tādējādi pirms publikācijas sniegto informāciju (2006. gadā) var grozīt salīdzinājumā ar 2005. finanšu gada pārskatiem.

149 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka *Endesa* veidotie Saskaņotie pārskati nevar tikt uzskatīti par “slēgtiem” pārskatiem Paziņojuma nozīmē.

150 Attiecībā uz divām prasītājas minētajām lietām, kurās Komisija piekrita jaunāko nerevidēto pārskatu izmantošanai, pietiek norādīt, ka šajās abās lietās koncentrācijas tika paziņotas gada sākumā (pirmā 1996. gada februārī un otrā — 2001. gada februārī) un ka attiecīgo uzņēmumu rīcībā vēl nebija revidēto pārskatu par pēdējo finanšu gadu. Tādējādi bija jānolemj izmantot vai nu iepriekšējā finanšu gada (attiecīgi 1994. un 1999. gada) revidētos pārskatus, vai arī pēdējā finanšu gada jau slēgtos pārskatus, kaut arī tie vēl nav revidēti. Turklāt abos gadījumos vecākie pārskati neatspoguļoja tās nozīmīgās izmaiņas uzņēmumu saimnieciskajā darbībā, kas bija radušās pēdējā finanšu gada laikā, un ar to izmantošanu tiktu pārkāpts Regulas 5. pants. Tātad šo abu lietu faktiskie sastāvi būtiski atšķiras no šīs lietas apstākļiem.

- 151 No iepriekš minētā izriet, ka *Endesa* iesniegtos pārskatus, kas veidoti saskaņā ar SGS/SFPS standartiem, nevar uzskatīt par slēgtiem pārskatiem, tādējādi argumentiem par to, ka Komisijai bija tiem jādod priekšroka, nekādā ziņā nevar piekrist.
- 152 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka trešā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo daļu, kas attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, noraidot Saskaņotos pārskatus

— Lietas dalībnieku argumenti

- 153 Pirmkārt, *Endesa* atsaucas uz acīmredzamām kļūdām Komisijas izmantotajā pamatojumā, lai noraidītu *Endesa* argumentu par iespēju izmantot Saskaņotos pārskatus pamatojumā, otrkārt, uz izņēmuma apstākļu pastāvēšanu šajā lietā, kas katrā ziņā attaisno Saskaņoto pārskatu izmantošanu un, treškārt, uz acīmredzamām kļūdām Lēmumā attiecībā uz apgalvoto Saskaņoto pārskatu izmantošanas neatbilstību vienkāršības mērķim, vispārīgajam tiesiskās drošības principam un Regulas vienotas piemērošanas prasībai.
- 154 Vispirms *Endesa* apgalvo, ka Lēmuma 24. punktā iekļautais pamatojums ir nepilnīgs, jo tajā nav pievērsta uzmanība tam, ka saskaņā ar SFPS-1, kas pieņemti ar Regulu Nr. 707/2004, SGS/SFPS jāsāk izmantot, sākot no 2004. gada 1. janvāra. Precīzāk, Kopienų likumdevējs biržā kotētajiem uzņēmumiem paredzēja pienākumu sagatavot konsolidētos un Saskaņotos pārskatus vismaz par 2004. gadu. Spānijā 2005. gada 31. augustā Vērtspapīru tirgus komisija noteica Saskaņoto pārskatu par 2004. gadu

iesniegšanas beigu termiņu. *Endesa* to izpildīja 2005. gada 5. aprīlī. Tādējādi, atšķirībā no Komisijas izdarītās nepilnīgās interpretācijas, saskaņīga un pilnīga Kopienas likumdevēja nodoma interpretācija ļauj secināt, ka 2004. finanšu gads bija pārejas periods, kura laikā juridisku prasību dēļ vienlaikus pastāvēja divi grāmatvedības standarti.

- 155 Turpinājumā *Endesa* uzskata, ka Lēmuma 24. punktā Komisija paziņo arī, ka SGS/SFPS pārskatus par 2004. gadu var grozīt un tiem ir tikai salīdzinoša nozīme, šo apgalvojumu pamato tas, ka nepastāv tiesisks pienākums revidēt minētos pārskatus. Komisija, šķiet, ignorēja, ka visu uzņēmuma pārskatu mērķis ir salīdzināšana un ka SGS/SFPS pārskati par 2004. gadu tika veidoti saskaņā ar Kopienas tiesību normu prasībām. Pienākuma revidēt minētos pārskatus nepastāvēšana ir saistīta ar pārejas perioda īpatnībām. Tiešām būtu absurdi, ja Kopienas vai valsts likumdevējs uzliktu dubultas revīzijas izmaksas par vienu finanšu gadu papildu grāmatvedības pārejas izmaksām, jo SGS/SFPS pārskati par 2004. gadu ir revidēti tā paša finanšu gada pārskatu korekcija un tiem ir vienāda grāmatvedības un tiesiskā nozīme.

- 156 Attiecībā uz apgalvojumu, ka SGS/SFPS standarti līdz 2005. finanšu gada beigām varēja tikt grozīti, kas atbilstoši Lēmumam neļauj tos uzskatīt par galīgiem, tā apgalvo, ka nav ievēroti Kopienas likumdevēja noteiktie grāmatvedības standarti un pašas Komisijas pēdējos mēnešos pieņemtās piemērošanas regulas. No vienas puses, jaunā grāmatvedības sistēma bija jāpiemēro kopš 2005. gada 1. janvāra, un tas, ka noteiktus jaunās sistēmas grāmatvedības noteikumus Komisija pieņēma pēc publiskā atpirkšanas piedāvājuma izsludināšanas, neietekmēja pārskatu galīgo raksturu, *Endesa* Saskaņotie pārskati ir veidoti, pamatojoties uz noteiktiem un galīgiem skaitļiem, piemērojot grāmatvedības standartus, kas tāpat tika izmantoti pirms SGS/SFPS standartu ieviešanas. Uzskatīt, ka minētie pārskati nav galīgi, jo vēlāk jaunajos

juridiskajos ietvaros tika iekļauti citi noteikumi, būtu tikpat absurdi kā apgalvot, ka galīgie pārskati nepastāv vispār, jo grāmatvedības sistēmas pielāgošana un attīstība ir pastāvīgs process.

157 Turklāt nesēn pieņemtie noteikumi ar atpakaļejošo spēku nekādā ziņā neskar *Endesa* pārskatus, jo tie attiecas uz finanšu un apdrošināšanas nozarēm un neattiecas uz elektroenerģijas nozari. Turklāt grozījumi, kas attiecas uz 39. SGS, neietekmē apgrozījuma noteikšanu, jo tie attiecas tikai uz finanšu instrumentu iegrāmatošanu. Turklāt kopš datuma, kurā *Gas Natural* izsludināja *Endesa* publisko atpirkšanas piedāvājumu, nav izdarīts neviens SGS/SFPS standartu grozījums, kas varētu ietekmēt 2004. vai 2005. finanšu gada ienākumu grāmatvedību, un turpmāk neviens nevarēja tikt izdarīts.

158 Tādējādi neviens no Komisijas argumentiem neļauj secināt, ka 2004. finanšu gada konsolidētie pārskati atbilstoši SGS/SFPS standartiem nav galīgie pārskati. 2004. gada SGS/SFPS pārskatu izmantošanas atlikšana līdz 2005. finanšu gada beigām būtu acīmredzami pretēja Kopienas likumdevēja nodomam, kas bija paredzējis Kopienas grāmatvedības standartu piemērošanu, sākot no 2005. gada 1. janvāra un nevis sākot no 2006. gada 1. janvāra. Tātad biržā kotētiem uzņēmumiem visa grāmatvedības informācija, kas tiem ir tirgū jāpublicē 2005. gada laikā, neatkarīgi no tā, vai tie atsauca uz 2005. vai 2004. finanšu gadu, ir jāpaziņo vienīgi atbilstoši SGS/SFPS standartiem.

159 *Endesa* secina, ka pat tad, ja tiek pieņemti grozījumi, jo grāmatvedības sistēmas uzlabošana ir pastāvīgs process, tomēr — kā Komisija to vairākkārt ir atzinusi — “atbilstoši Regulai [...] Nr. 1606/2002 Komisijas mērķis ir ieviest stabilu pamatu starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, sākot no 2005. gada 1. janvāra” [4. apsvērums Komisijas 2004. gada 19. novembra Regulā (EK) Nr. 2086/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1725/2003 (OV L 363, 1. lpp.), un 2. apsvērums Komisijas 2004. gada 29. decembra Regulā Nr. 2238/2004, ar kuru groza Regulu Nr. 1725/2003 (OV L 394, 1. lpp.)].

160 Par Lēmuma 25. punktu *Endesa* uzskata, ka Lēmums nepaskaidro iemeslus, kuru dēļ Komisija nevarētu novērtēt atšķirīgās pieejamās grāmatvedības metodes. Šis Komisijas viedoklis ir pretrunā Paziņojuma 60. punktam, kurā pati Komisija norāda, ka ir iespējams “izmantot citus grāmatvedības noteikumus, it īpaši tos, kas attiecas uz konsolidēto pārskatu sastādīšanu, kas ir daļēji saskaņoti, bet tomēr nav vienādi visā Kopienā” un ka “šis apsvērums der visiem uzņēmumu veidiem, uz ko attiecas Regula [...]”. Šis Paziņojuma punkts, neņemot vērā, ka tas būtībā attiecas uz holdinga sabiedrībām, paredz, ka iespēja izmantot atšķirīgus grāmatvedības standartus ir visiem uzņēmumiem, lai kādā arī nozarē tie darbotos.

161 *Endesa* iebilst pret apgalvojumu, kas ietverts Lēmuma 25. punktā, ka “Komisijas uzdevums, kas ir sīkāk aprakstīts paziņojumā par apgrozījuma aprēķināšanu, ir vienīgi pārbaudīt īpašās korekcijas, ko prasa Regulas 5. pants [...]”, un tieši pretēji apgalvo, ka Regulas 5. pantā noteiktais pienākums ietver attiecīgo uzņēmumu pārskatu atbilstības pārbaudi, lai noteiktu to faktisko apgrozījumu.

162 Šis Lēmumā ietvertais apgalvojums ir no jauna acīmredzamā pretrunā Paziņojumam, kura 26. punktā paredzēts, ka “Komisija cenšas balstīties uz visprecīzākajiem un uzticamākajiem pieejamajiem skaitļiem”. Šajā gadījumā pēc saskaņošanas darba, ko veica Kopienas iestādes, pastāvēja divi konsolidētie pārskati, kas attiecās uz 2004. grāmatvedības finanšu gadu, un bija jānosaka, kurš no diviem bija vispareizākais un ticamākais. Ņemot vērā ārējo revidentu ziņojumus, ko Komisija Lēmumā nav minējusi nevienu pašu reizi, bija acīmredzami, ka konsolidētie pārskati, kas veidoti atbilstoši Spānijas grāmatvedības standartiem, būtiski deformēja uzņēmuma, kas darbojas elektroenerģijas nozarē, operatīvos ienākumus.

163 Par Kopienu grāmatvedības standartu tehnisku pārākumu pār valsts tiesību normām, par ko Komisija izteica šaubas Lēmuma 26. punktā, *Endesa* uzskata, ka Regulas Nr. 1606/2002 sagatavošanas dokumentos Komisija skaidri atsaucas uz nepieciešamību uzlabot, saskaņot un padarīt ticamāku finanšu informāciju, pārsniedzot Padomes 1978. gada 25. jūlija Direktīvā 78/660/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 11. lpp.), paredzēto un ka, ja šie pārskati būtu nodrošinājuši tik skaidru un ticamu informāciju kā tā, ko prasa jaunā grāmatvedības sistēma, būtu bijis lieki to ieviest. Šajā sakarā Komisija nav ņēmusi vērā *Endesa* ārējo revidentu viedokli, kas skaidri paskaidroja atšķirības, kādas pastāv starp pārskatos norādītajiem rezultātiem atkarībā no atšķirīgajiem grāmatvedības standartiem.

164 *Endesa* piebilst, ka Lēmuma pamatojumā, saskaņā ar ko gan šobrīd spēkā esošo Kopienas tiesību normu, gan iepriekšējo tiesību normu mērķis ir ticami atainot uzņēmumu saimniecisko realitāti, nav ievērotas konkrētās atšķirības, kas pastāv starp tiesību normu daļēju un pilnīgu saskaņošanu, kā arī Kopienas tiesību pamatprincipiem un elementāro loģiku. Pati Komisija vispirms konstatēja, ka senākās direktīvas grāmatvedības jomā “vairs neatbilst sabiedrības vajadzībām, kas vēlas kapitālu pacelt paneiropas vai starptautiskajā līmenī” [skat. 9. punktu Komisijas 2000. gada 13. jūnija paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam, COM(2000) 359, galīgā redakcija], un atzina, ka “SGS standarti piedāvā [...] izsmeļošu un konceptuāli stabilu finanšu informācijas noteikumu sistēmu, kas atbilst starptautiskās darījumu sabiedrības vajadzībām”.

165 *Endesa* apgalvo, ka Komisija kļūdījās arī, uzskatot, ka nerevidētu pārskatu izmantošana ir iespējama tikai izņēmuma gadījumā. Šāda interpretācija ne tieši, ne netieši neizriet no Regulas, kas ir vienīgais piemērojamais saistošais tiesību akts, un

tā arī neatbilst Paziņojuma 26. punktam, saskaņā ar kuru izņēmuma apstākļu pastāvēšana ir jāpierāda tikai tad, ja vēlas izmantot pārvaldes pārskatus vai pārskatus, kas nav galīgi.

166 Pat ja piekristu Komisijas apgalvojumam, šajā gadījumā tiešām būtu jāuzskata, ka pastāv izņēmuma apstākļi. Pirmkārt, jautājums par vienu vai otru grāmatvedības standartu izmantošanu pats par sevi ir izņēmuma jautājums. Otrkārt, atšķirīgu grāmatvedības sistēmu izmantošanas rezultātā *Endesa* ienākumi atšķiras par EUR 4400 miljoniem, kas ir reti un tikai dažos tirgos sastopams fakts, tādējādi grāmatvedības sistēmas maiņa pati par sevi ir jāuzskata par izņēmuma apstākli un par ļoti nozīmīgu Spānijas elektroenerģijas tirgū, kurā ražotāju obligātas apvienošanās grupās dēļ darījumi no finanšu viedokļa mākslīgi palielinās divas reizes, ja posteņi netiek kompensēti, kā tas notiek atbilstoši jaunajai grāmatvedības sistēmai.

167 *Endesa* turklāt apstrīd Lēmuma 25. punktā iekļauto pamatojumu, saskaņā ar ko SGS/SFPS pārskatu izmantošana būtu bijusi pretrunā “spēkā esošajam mērķim Komisijas kompetences koncentrācijas lietās noteikšanai piemērot vienkāršus un objektīvu kritērijus, kā arī vispārīgo tiesiskās drošības principu”.

168 Par objektivitāti *Endesa* apgalvo, ka Komisija nepaskaidro iemeslus, kuru dēļ SGS/SFPS pārskati būtu mazāk objektīvi nekā citi pārskati, un tā ir aizmirsusi, ka *Endesa* ārējais revidents apliecināja, ka tie ir balstīti uz pareiziem un revidētiem skaitļiem un ka arī saskaņošanas metode bija pareiza.

- 169 Runājot par vienkāršošanu, visi biržā kotētie Kapienu uzņēmumi bija informēti par jauno kritēriju ieviešanu jau vairākus gadus iepriekš, un tie zināja, ka 2004. gads būs pārejas gads. *Endesa* piebilst, ka apsvērums, ka interpretācijas noteikumu vienkāršošana ir juridiski tikpat nozīmīga kā pienākums pareizi noteikt Komisijas kompetenci, ir grūti savienojams ar Paziņojumu, kura 60. un 61. punktā ir uzsvērtā nepieciešamība veikt rūpīgu, precīzu analīzi, pat apgrūtinošu pārskatu analīzi, ja apgrozījums ir tuvu Regulā noteiktajām robežām (lieta IV/M.213 — *Hong Kong and Shanghai Bank/Midland*).
- 170 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības princips nodrošina, ka tiesiskais regulējums ir “skaidrs un precīzs, lai indivīdi varētu nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un tā rezultātā — veikt atbilstošus pasākumus” (Tiesas 1981. gada 9. jūlija spriedums lietā 169/80 *Gondrand Frères* un *Garancini, Recueil*, 1931. lpp.; 1996. gada 13. februāra spriedums lietā C-143/93 *van Es Douane Agenten, Recueil*, I-431. lpp., 27. punkts, un 2005. gada 14. aprīļa spriedums lietā C-110/03 Beļģija/Komisija, Krājums, I-2801. lpp.). Tas nenozīmē, ka apgrozījuma noteikšanai visos gadījumos ir jābūt “vienkāršai”, un neattaisno to, ka nav ņemta vērā visa pieejamā informācija. *Endesa* atsaucas uz to, ka pārskatu saskaņošana ir pienākums, kas izriet no Kapienas tiesību normām, ko katrs saprātīgs tirgus dalībnieks zina jau vairākus gadus, un ka tirgus dalībnieku tiesību aizstāvībai nav pamata, ja “saprātīgs tirgus dalībnieks varēja paredzēt Kapienas pasākuma pieņemšanu” (Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-37/02 un C-38/02 *Di Lenardo* un *Dilexport*, Krājums, I-6911. lpp., 70. punkts). Šajā gadījumā SGS/SFPS standarti bija skaidri, precīzi un zināmi saprātīgiem tirgus dalībniekiem publiskā atpirkšanas piedāvājuma pasludināšanas brīdī, tādējādi ar to nav pārkāpts tiesiskās drošības princips.
- 171 Attiecībā uz pēdējo pamatu, kas norādīts Lēmuma 27. punktā, saskaņā ar ko šajā lietā SFPS nerevidēto skaitļu izmantošana radīja atšķirīgu attieksmi, salīdzinot ar visām citām lietām, kurās Komisija atsaucās uz skaitļiem, kas noteikti revidētajos pārskatos par 2004. gadu, pamatojoties uz valsts standartiem, *Endesa* uzsver, ka Komisija nav ņēmusi vērā judikatūru, saskaņā ar ko atšķirīga attieksme ir ne tikai tad, ja divas vienādas situācijas aplūko atšķirīgi, bet arī ja divas atšķirīgas situācijas

aplūko līdzīgi. Administratīvās procedūras laikā tā iesniedza vairākus pārskatus, kas izskaidro īpašo grāmatvedības uzskaiti, kura piemērojama Spānijas elektroenerģijas nozares uzņēmumiem un kura neattiecas uz citiem Spānijas uzņēmumiem, kā arī uz dalībvalstīs dibinātiem uzņēmumiem tajā pat nozarē vai citās nozarēs.

- 172 Tas, ka Spānijā ražotāju grupas ir obligātas, kopā ar iepriekšējiem grāmatvedības standartiem, kas neļāva kompensēt posteņus, rezultātā radīja situāciju, kad vienas grupas uzņēmumu darījumi vai galu galā tādi, kas ir veikti ar vienu saimniecisku darījumu, ir ieģrāmatoti divas reizes. Tātad šis lēmums tiešām radīja diskriminējošu attieksmi, jo tad, ja vienu un to pašu darbību veic uzņēmumi, kas pēc lieluma atbilst *Gas Natural* un *Endesa*, bet citās saimnieciskās nozarēs vai citās Kopienas valstīs, attiecīgo uzņēmumu apgrozījumu aprēķina, izvairoties no posteņu dubultošanas.
- 173 *Endesa* secina, ka minēto iemeslu dēļ Komisija ir pieļāvusi kļūdu tās iesniegtās informācijas analizē, kas ir smags Lēmuma pamatojuma trūkums un acīmredzama kļūda, kura radusies principu, kas izriet no Regulas 5. panta, un Paziņojuma neievērošanas dēļ.
- 174 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nav pamatots.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 175 Pirmkārt, par prasītājas argumentiem, kas attiecas uz to, ka Komisija pieļāva kļūdu, noraidot iespēju izmantot Saskaņotos pārskatus, pietiek atsaukties uz šī pamata

pirmajās divās daļās izdarīto vērtējumu. Jau ir atzīmēts, ka vienīgie *Endesa* pārskati, kas ir piemēroti, lai novērtētu koncentrācijas Kopienas vai valsts mērogu, ir pārskati par 2004. finanšu gadu, kuri veidoti saskaņā ar publiskā atpirkšanas piedāvājuma brīdī spēkā esošajām Spānijas tiesību normām, kurus ir pārbaudījuši revidenti un apstiprinājuši akcionāri, un ka katrā ziņā prasītājas Komisijai iesniegtos Saskaņotos pārskatus, kas veidoti vienīgi salīdzināšanai, nevar uzskatīt par galīgiem. Prasītājas Saskaņoto pārskatu nepabeigto raksturu papildus apstiprina apstāklis, ka 2005. gada 19. septembrī tā grozīja savus pārskatus, iekļaujot tajos korekcijas, kā rezultātā apgrozījums Spānijā samazinājās par summu EUR 111 miljonu apmērā salīdzinājumā ar pārskatiem, kas ir saskaņoti ar SFPS standartiem un iesniegti Vērtspapīru tirgus komisijā 2005. gada 5. aprīlī. Visbeidzot, apstāklis, ka SGS/SFPS standartos vēlāk izdarītie grozījumi neattiecās uz elektroenerģijas nozari, neko negroza tajā, ka SGS/SFPS standartu, kas bija jāpiemēro 2005. finanšu gadā, saturs 2005. gada septembrī vēl nebija stabils un galīgs, kā arī, ka vēl nepastāvēja iestāde, kas interpretētu jaunus standartus. Starp citu, ir jākonstatē, ka pats *Endesa* revidents precizēja, ka viņš nevar izteikties par izdarīto korekciju metožu spēkā esamību.

- 176 Otrkārt, par īpašajiem apstākļiem, kuros būtu jāizmanto Saskaņotie pārskati, jāatzīmē, ka neviens no minētajiem apstākļiem nevar tikt uzskatīts par izņēmuma apstākli. Vispirms, attiecībā uz, pirmkārt, elektroenerģijas nozares Spānijā īpatnībām, pietiek ar konstatējumu, ka Spānijā ražotāju grupa pastāv kopš 1998. gada un ka ne *Endesa*, ne citi nozares uzņēmumi nevienā no koncentrāciju kontrolēm, kurās tie ir piedalījušies, nav atsaukušies uz nepieciešamību izdarīt jebkādas korekcijas to saskaņā ar Vispārīgajiem grāmatvedības principiem izdarītajos pārskatos. Jāpiebilst, ka turklāt prasītājas apgalvotās elektroenerģijas nozares uzņēmumu grāmatvedības īpatnības un smagie izkropļojumi Spānijā nekādā ziņā nav izņēmuma apstākļi, jo vajadzības gadījumā vērā ņemamās korekcijas varēja pārbaudīt neatkarīgi no grāmatvedības sistēmas. Šajā lietā Komisijai vispirms bija jāpārbauda galvenās prasītājas šajā sakarā piedāvātās korekcijas.

- 177 Otrkārt, to, ka SGS/SFPS standartiem bija jāaizstāj Vispārīgie grāmatvedības principi, sākot no 2005. finanšu gada, nevar uzskatīt par izņēmuma situāciju, tāpat kā nepieciešamību veidot Saskaņotos pārskatus par 2004. gadu salīdzināšanas nolūkā. Protams, grāmatvedības tiesiskā regulējuma izmaiņas ir svarīgs notikums un uzņēmuma dzīvē tas nenotiek bieži, bet prasītāja nav izvirzījusi nevienu pamatotu pierādījumu, kas izriet no Regulas teksta un mērķiem, ka šīs izmaiņas būtu izņēmuma apstākļi. Turklāt tas, ka obligāti jāpiemēro jaunie grāmatvedības standarti, katrā ziņā neliecina, ka iepriekš piemērojamie grāmatvedības standarti bija mazāk ticami vai mazāk precīzi.
- 178 Treškārt, apstākļi, ka atšķirīgu grāmatvedības sistēmu izmantošanas rezultātā *Endesa* ienākumi atšķiras par EUR 4400 miljoniem, vēl jo vairāk nevar uzskatīt par izņēmuma situāciju. Šī starpība rodas no korekcijām, kuras vajadzības gadījumā varēja pārbaudīt neatkarīgi no grāmatvedības sistēmas.
- 179 Katrā ziņā ir jāatgādina, ka Paziņojuma 26. un 27. punktā minētie izņēmuma apstākļi attiecas tikai — izņemot to, kas attiecas uz atšķirībām valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, grāmatvedības standartos — uz nepieciešamību ņemt vērā ievērojamas un pastāvīgas izmaiņas, kas ietekmē attiecīgo uzņēmumu saimniecisko realitāti (ieguvumi un cesijas pēc pārskatu revīzijas, rūpnīcas slēgšana). Šajā gadījumā prasītāja nav norādījusi uz šādām izmaiņām.
- 180 Treškārt, attiecībā uz iebildumu par tiesiskās drošības principa pārkāpumu pietiek atgādināt, ka revidēto pārskatu priekšrocība ir objektīvas garantijas, jo par tiem ir atbildīgs uzņēmums un revidents. Tieši otrādi, pārskatu, ko nav pārbaudījuši ne akcionāri, ne arī apstiprinājuši ārēja revīzija, izmantošana būtu pretēja mērķim piemērot koncentrācijas mēroga noteikšanai vienkāršus un objektīvus kritērijus. Jāatgādina, ka pats Regulas 1. pantā noteiktās mēroga sistēmas pamats sniedz

vienkāršu un efektīvu kompetentās iestādes noteikšanas metodi. Kā Komisija pamatoti apgalvo, oficiālu un revidētu pārskatu izmantošana un būtībā šajos pārskatos izdarīto korekciju atļaušana tikai tiktāl, ciktāl tas ir obligāti nepieciešams, ievērojot Regulas 5. pantu, ir šīs vienkāršās, pārbaudāmās un efektīvās metodes galvenie elementi.

181 Turklāt, piekrītot *Endesa* apgalvojumam, ir jāpiebilst, ka ikviena koncentrācija Komisijai ir iepriekš jāpārbauda no grāmatvedības viedokļa, lai pārliecinātos par attiecīgo uzņēmumu pārskatu atbilstību Regulas 5. pantā pasludinātajiem principiem.

182 Attiecībā uz *Endesa* argumentu, ka Saskaņoto pārskatu izmantošana nekādi neietekmēja tiesiskās drošības principu, jo jebkurš informēts tirgus dalībnieks spēja paredzēt jaunās grāmatvedības sistēmas spēkā stāšanos, ir jānorāda, ka informēts un saprātīgs tirgus dalībnieks nevarētu paredzēt, ka Komisija neizmantos revidētus oficiālos pārskatus. Cita starpā ir jāatgādina, ka SGS/SFPS grāmatvedības standarti un it īpaši to interpretācija 2005. gada septembrī vēl nebija galīgi noteikti.

183 Katrā ziņā ir no jauna jāatzīmē, ka Saskaņotos pārskatus, ko prasītāja iesniedza Komisijā, nevar uzskatīt par galīgiem.

184 Visbeidzot, iebildums par norādīto diskrimināciju attiecībā pret citām koncentrācijām citās nozarēs vai citās dalībvalstīs ir jānoraida kā acīmredzami juridiski nepamatots. Pirmkārt, tas ir pamatots ar vienkāršiem apgalvojumiem un nepierādītu premisu, ka *Endesa* 2004. finanšu gada oficiālie un revidētie pārskati neatbilst saimnieciskajai realitātei. Otrkārt, Komisijas prakse balstījās uz revidētiem oficiāliem

pārskatiem, tātad, tieši pretēji, atkāpšanos no šīs prakses, nepastāvot izņēmuma apstākļiem, varētu uzskatīt par diskrimināciju. Turklāt revidēti pārskati, ko izmanto, lai novērtētu darījuma mērogu, iespējams, var tikt koriģēti, ņemot vērā iespējamās nozares vai attiecīgās valsts īpatnības. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Komisija ir pārbaudījusi prasītājas piedāvātās korekcijas.

185 No visa iepriekš minētā izriet, ka trešā pamata trešā daļa nav atbalstāma.

186 Tātad trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz korekcijas pass through un korekcijas, kura attiecas uz gāzes tirdzniecību, noraidīšanu

187 Ar šo pamatu *Endesa* apstrīd to, ka Komisija noraidīja divas tās prasītās korekcijas, no kurām viena attiecas uz izplatīšanu (korekcija *pass through*) un otra attiecas uz gāzes tirdzniecību. Vispirms ir jāatzīmē, ka prasītājas pārskatos par 2004. gadu, kas veidoti atbilstoši Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, ir redzams, ka tās apgrozījums Spānijā ir 80,07 % no tās apgrozījuma Kopienā. Ja pieņem, ka abas attiecīgās *Endesa* prasītās korekcijas ir pamatotas, tās apgrozījums Spānijā samazinātos līdz 73,94 % no tās apgrozījuma Kopienā. No minētā izriet, ka pat tad, ja šis pamats būtu pieņemams, tas *ipso facto* neliecinātu, ka attiecīgā koncentrācija ir Kopienas mēroga, bet gan drīzāk, ka Komisijai bija jāpārbauda prasītājas pārējās, kā arī *Gas Natural* piedāvātās korekcijas, par kurām tā nav lēmusi Lēmumā, jo, tikai apvienojot vairākas korekcijas, var sasniegt divu trešdaļu robežu.

188 Tā kā korekcija *pass through* bija katrā ziņā nepieciešama, lai sasniegtu koncentrācijas Kopienas mērogu, vispirms ir jāpārbauda pamata pirmā daļa, kas uz to attiecas.

— Lietas dalībnieku argumenti

189 *Endesa* uzskata, ka Regulas 5. panta 1. punkts ir burtiska Vācijas Konkurences likuma (*GWB*) 23. panta kopija, kura 29. punktā ir precizēts, ka “ienākumi no darbībām, kas nav pamatdarbības, ir jāņem vērā vienīgi izņēmuma gadījumā”. Tādējādi, nosakot izplatīšanas uzņēmuma apgrozījumu, ir jāņem vērā tikai ienākumu daļa, kas saistīta ar izplatīšanu, t.i., tikai no šīs nodarbes iegūtā komisijas maksa.

190 *Endesa* šajā sakarā norāda uz Komisijas kļūdaino vērtējumu attiecībā uz Paziņojuma juridisko nozīmi un to, ka tā nav pārbaudījusi korekcijas, kas piedāvātas saskaņā ar Regulu. Tā apgalvo, ka Lēmuma 33. punktā Komisija apgalvo, ka “šajā sakarā ir jāatzīmē, ka Paziņojums [...] nekādi neattiecas uz (daļēji) “atskaitāmajām” summām, kas rodas no uzņēmuma veiktās produktu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas”. Apgrozījuma aprēķināšanas vienīgais tiesiskais pamats ir Regula, Paziņojumam ir vienīgi Komisijas interpretējoša dokumenta nozīme. Ar jebkuru pretēju interpretāciju tiek pārkāpts tiesību normu hierarhijas princips. Šajā lietā, tā kā izplatīšanas uzņēmuma darbība ietver izmaksas, kas uzskatāmas par vienkārši “atskaitāmajām” summām, tikai komisijas maksas par šīm darbībām ir jāuzskata par piederošām pie “pamatdarbības”, kura minēta Regulas 5. pantā.

191 *Endesa* piebilst, ka, izmantojot kļūdainu metodi, proti, balstot pamatojumu uz Paziņojumu, Komisija atsaucās uz Paziņojuma 7., 11. un 13. punkta saturu,

apgalvojot, ka, “ņemot vērā šīs lietas apstākļus, Spānijas elektroenerģijas izplatīšanas uzņēmumus nevar pielīdzināt uzņēmumiem, kas pilda vienīgi starpnieka funkcijas un kuru apgrozījumu veido vienīgi saņemtās komisijas maksas”. Komisija aprakstīja izplatīšanas uzņēmumu un ražotāju grupu darbību Spānijā, nepaskaidrojot, kāpēc šajā gadījumā izplatīšanas uzņēmumi nav vienkārši starpnieki. Komisija nepārbaudīja jautājumu, vai izplatīšanas uzņēmumi faktiski no šīs darbības gūst peļņu, kas pārsniedz vienkāršu tarifos noteikto atlīdzību par tās pakalpojumiem. Faktiski Komisija neņēma vērā, ka Karaļa dekrēts, ar ko ir noteikti elektroenerģijas tarifi katram gadam, nosaka atlīdzību, ko izplatīšanas uzņēmumi saņem par savu pienākumu izpildi minētajā laikposmā, šī atlīdzība nav atkarīga no pārdotā elektroenerģijas apjoma, ko realizējuši izplatīšanas uzņēmumi, un līdz ar to no to piegādātā elektroenerģijas apjoma.

192 Izplatīšanas uzņēmumu darbība nekādi neietekmē darījumu, jo atlīdzība par izplatīšanas darbību ir noteikta *ex ante* iepriekš un neatkarīgi no elektroenerģijas pirkuma un pārdevuma darbībām, šīs darbības neietekmē apgrozījuma aprēķināšanu. Izplatīšanas uzņēmumu starpniecības loma skaidri izriet no 1997. gada 26. decembra Karaļa dekrēta Nr. 2017/1997 4. panta, kas organizē un reglamentē transporta izmaksu segšanas procedūru, izplatīšanu un tirdzniecību saskaņā ar tarifiem, kā arī nemainīgās sistēmas, dažādošanas un piegādes drošības izmaksas, tā, ka — pretēji notiekošajam liberalizētā nozarē — izplatītājs, saņemot reglamentētu tarifu, iegūst tikai atlīdzību par savu pakalpojumu un lietotāja samaksāto atlikumu nodod pārējiem tirgus dalībniekiem. Ja rastos samaksas iztrūkums, to segtu ražotājs.

193 Par Lēmuma pamatojumu, ka izplatīšanas uzņēmumi uzņemas finanšu risku par nesamaksu, jo tie nav starpnieki, *Endesa* apgalvo, ka Komisija kļūdaini interpretē tās iesniegto informāciju šajā jautājumā un arī jēdzienu “starpnieks”, kas minēts Paziņojuma 13. punktā.

- 194 Pirmkārt, tā atgādina, ka izplatīšanas uzņēmumi neuzņemas nesamaksas finanšu risku, kura kompensācija nebūtu ietverta tarifos, jo reglamentētā sistēma (un nevis vienpusēji tirgus dalībnieks) paredz garantiju mehānismu, kas novērš risku. Otrkārt, tā norāda, ka finanšu riska pastāvēšana vai nepastāvēšana ļauj nošķirt aģenta un neatkarīga komersanta tiesisko statusu. Bez juridiska pamata Komisija jēdzienu “starpnieks” interpretē tikai saistībā ar aģentiem, kaut gan tas ir jāsaista ar aģenta darbību veidu.
- 195 Izplatīšanas uzņēmumu uzskatīšana par starpniekiem atbilst parastajai praksei elektroenerģijas nozarē Spānijā. Pietiekami ir minēt, ka *Gas Natural* korekciju *pass through* veic ne tikai savos SGS/SFPS pārskatos, bet arī pārskatos, kas veidoti atbilstoši Spānijas grāmatvedības standartiem. Noraidot *Endesa* korekciju *pass through*, Komisija tai traucētu saskaņot tās izplatīšanas apgrozījumu ar pircēja uzņēmuma apgrozījumu.
- 196 *Endesa* uzskata, ka atteikumam pieņemt tās piedāvāto korekciju ir vēl viens nopietns trūkums, analizējot elementu, ko Komisija galu galā uzskatīja par noteicošo, kas izpaužas pilnvaru ļaunprātīgā izmantošanā un nepietiekamā pamatojumā. *Endesa* konstatē, ka šajā jautājumā Komisija pēkšņi izteica šaubas procedūras noslēguma posmā, lai gan nekad iepriekš tā nebija šajā sakarā tai prasījusi paskaidrojumus. Vēl precīzāk, Komisija nepauda nekādas šaubas un arī neprasīja paskaidrojumus no 2005. gada 19. septembra līdz 8. novembrim, dienai, kad tā noteica *Endesa* 24 stundu termiņu atbildei uz virkni jautājumu, kas varēja būt noteicošie Lēmuma pamatojumā.
- 197 Turklāt arī šīs korekcijas analīze bija nepilnīga, ņemot vērā pārējos pierādījumus, un Lēmuma pamatojumus ir acīmredzami pretrunīgs. *Endesa* uzskata, ka, ja uzskata, ka izplatīšanas uzņēmumi nedarbojas kā starpnieki, ir jāizpēta, vai daļa no izplatīšanas

darbībām nav darbības grupas ietvaros, precīzāk, vai viens darījums nav iegrāmatots divreiz, jo *Endesa Distribución* izplatīto elektroenerģiju iegūst *Endesa Generación* caur ražotāju grupu.

198 Šajā sakarā *Endesa* norāda, ka 2005. gada 10. novembrī Komisija tai mutiski lūdza paskaidrojumus par šo korekciju aspektu. Divās 2005. gada 11. un 12. novembra elektroniskajās vēstulēs *Endesa* uzstāja, ka šādas korekcijas mērķis pārsniedz grupas ietvaros notiekošās [apgrozījuma] daļas izslēgšanu, tomēr piedāvājot sniegt informāciju par darījumiem grupas iekšienē. Komisija nav reaģējusi uz šīm vēstulēm un Lēmumā nav izteikusies par šo jautājumu.

199 Komisijas izdarītā analīze ir pretrunīga, jo Komisija Lēmumā norāda, ka tā nelems par piedāvāto korekciju attiecībā uz rēķiniem grupas ietvaros, bet tomēr noraida korekciju *pass through*, kas ietver ļoti nozīmīgu pārdevumu grupas ietvaros daļu. Turklāt Lēmumā ir uzsvērts, ka iespējamie darījumi grupas ietvaros nav nozīmīgi, apgalvojot, ka *Endesa* nav iesniegusi informāciju par procentuālo daļu, un tas notika, neievērojot iepriekš minētās elektroniskās vēstules, uz kurām Komisija nereaģēja.

200 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka izplatīšanas uzņēmumi nav vienkārši starpnieki vai vienkārši komisionāri un ka tādējādi prasītājas argumenti ir jānoraida.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

201 Prasītāja izvirza dažādus argumentus par pamatojumu un lietas būtību, lai atspēkotu Komisijas atteikumu izdarīt izplatīšanas uzņēmumu ienākumos korekcijas, izslēdzot

trešo personu vārdā saņemtos ieņēmumus. Tā apgalvo, ka būtībā saskaņā ar Spānijas tiesībām elektroenerģijas izplatītājiem uzņēmumiem ir pienākums saņemt no saviem klientiem noteiktas summas, lai tās tālāk nodotu elektroenerģijas ražotājiem un tīklu operatoriem, un ka tālāk par šīm summām ir jāsamazina *Endesa* grāmatvedībā iegrāmatotie ienākumi, jo “attiecīgie uzņēmumi [...] [tos nav] ieguvuši no to produktu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas ietilpst uzņēmuma pamatdarbībā” Regulas 5. panta 1. punkta nozīmē.

202 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, pamatojot vērtējumu tikai ar faktu, ka Paziņojumā nav paredzētas korekcijas atskaitīšanas gadījumā, vispirms ir jāatzīmē, ka prasītāja neapstrīd minētās komunikācijas likumību, bet apgalvo, ka Komisija tai ir piešķirusi pārmērīgu nozīmi, lai gan tai ir vērtība tikai kā interpretējošam aktam, un ka tai bija jāpārbauda piedāvātās korekcijas saskaņā ar Regulas normām, kas ir vienīgais tiesiskais pamats apgrozījuma aprēķināšanai.

203 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Komisijai ir jāpiemēro Paziņojums tiktāl, ciktāl tas nav pretējs Regulai, un ka tas precizē, ka izņēmuma kārtā noteiktas korekcijas ir jāveic noteiktos apstākļos. Tā kā administratīvās procedūras laikā prasītāja mēģināja piedāvātās korekcijas pievienot Paziņojumā minētajām korekciju grupām, nevar pārnest Komisijai, ka tā Lēmumā atsaucās uz Paziņojuma 7., 11. un 13. punktu, lai atspēkotu argumentus, ko prasītāja izteica par šiem pašiem jautājumiem administratīvās procedūras laikā.

204 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka, lai gan Lēmumā ir norādīts, ka Paziņojumā nav atsauces uz jēdzienu “atskaitāmas” summas, kas rodas, uzņēmumam pārdodot produktus un sniedzot pakalpojumus, apstākļi, ka Paziņojumā nav paredzēts izdarīt korekcijas izmaksu atskaitīšanas gadījumā, nav tomēr vienīgais iemesls, kura dēļ Komisija neizdarīja minēto korekciju. Lēmumā Komisija (33. punkts *in fine*, 34. un 35. punkts)

atzīmē arī, ka Spānijas elektroenerģijas izplatīšanas uzņēmumus nevar pielīdzināt uzņēmumiem, kuri pilda vienīgi starpnieka funkcijas un kuru apgrozījumu veido vienīgi saņemtās komisijas maksas, šādu iemeslu dēļ: elektroenerģijas izplatīšanas uzņēmumiem ir ne tikai jātransportē elektrība pa saviem izplatīšanas tīkliem, bet arī elektrība jāpiegādā klientiem, kas izlemj palikt reglamentētajā sistēmā; elektroenerģijas izplatīšana ietver produktu, kas iepriekš iegūti no izplatītājiem, pārdošanu galapatērētājiem; izdevumi, kas saistīti ar elektroenerģijas pirkšanu, ir jāuzskata par izplatītāju sabiedrību izmaksām; risks, ka galīgie klienti nesamaksās piegādātās elektroenerģijas cenu, ir izplatīšanas sabiedrībām, un izplatītājam ir visa atbildība par jebkādu no līguma ar galīgo klientu izrietošo pienākumu neizpildi.

205 No tā izriet, ka prasītājas iebildums, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, pamatojot savu vērtējumu tikai ar to, ka Paziņojumā nav paredzēts izdarīt korekciju *pass through*, ir noraidāms.

206 Otrkārt, attiecībā uz iebildumu, ka pamatojums nav pietiekams, ir pietiekami atsaukties uz Lēmuma 30.–36. punktu, kuros ir Komisijas pamatojums, noraidot korekciju *pass through*, kas kodolīgi ir atstāstīts iepriekš, lai nolemtu, ka tas nav atbalstāms.

207 Turpinājumā ir jāpārbauda, vai Komisija Lēmumā juridiski pareizi apgalvoja, ka nebija pamata izdarīt korekciju *pass through*.

208 Šajā sakarā vispirms jāatgādina, — kā ir norādīts Paziņojuma 9. punktā — ka apgrozījuma jēdziens, kas izklāstīts Regulas 5. pantā, nepārprotami attiecas uz

“summām, kas iegūtas no produktu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas”. Pārdošana, kas ataino uzņēmuma darbību, tātad ir būtisks kritērijs, lai noteiktu produktu vai sniegto pakalpojumu apgrozījumu.

209 Turklāt tiesiskās drošības un ātruma ievērošana, kas ir noteicoša, kontrolējot koncentrācijas, paredz, ka gan uzņēmumi, gan konkurences iestādes būtībā var balstīties uz prognozējamiem kritērijiem un tūlītēju piekļuvi. Ar šādiem nosacījumiem apgrozījums, kas jāņem vērā, lai noteiktu iestādi, kura ir kompetenta noteikt koncentrāciju, būtībā ir jānosaka saskaņā ar publicētajiem gada pārskatiem. Tātad tikai izņēmuma gadījumā, kad to pamato īpaši apstākļi, var veikt noteiktas korekcijas, lai labāk atainotu attiecīgo uzņēmumu saimniecisko realitāti.

210 Vēl ir jāuzsver, ka Regulas 5. pants attiecas uz apgrozījumu kopumā un nevis uz tikai vienu tā daļu. Izņēmuma kārtā Paziņojumā ir pieļauta iespēja noteiktos apstākļos noteikt apgrozījumu citādāk, nekā atsaucoties uz pārdoto preču un sniegto pakalpojumu kopumu. Paziņojuma 13. punktā šis jautājums ir precizēts:

“Pakalpojumu nozares sarežģītības dēļ šo vispārīgo principu var nākties pielāgot sniegtā pakalpojuma īpašajiem apstākļiem. Tādējādi atsevišķās darbības nozarēs (piemēram, tūrisma un reklāmas nozarē) pakalpojumu var sniegt ar citu piegādātāju starpniecību. Šādu nozaru daudzpusības dēļ var rasties dažādas situācijas. Piemēram, pakalpojumu sniedzēja uzņēmuma, kas darbojas kā starpnieks, apgrozījums var sastāvēt tikai no tā saņemto komisijas naudu apmēra.”

- 211 Vispirms ir jāatzīmē, ka šis Paziņojuma punkts attiecas uz īpašu starpnieku kategoriju, kuri darbojas tikai pakalpojumu sektorā un kuru vienīgā atlīdzība ir saņemtās komisijas maksas. Tātad runa ir par izņēmumu no vispārīgā likuma, saskaņā ar ko apgrozījums ir jānosaka, pamatojoties uz kopējo pārdevumu summu. Līdz ar to šis starpnieka jēdziens ir jāinterpretē šauri.
- 212 Turpinājumā ir jāatzīmē, ka prasītāja neapgalvo, ka atbilstoši Spānijas tiesībām tās darbība notiek saskaņā ar aģenta vai komisijas līgumu vai saskaņā ar citu līdzīgu līgumu. Jākonstatē, ka prasītāja nepārdod elektroenerģiju galapatērētājam elektroenerģijas ražotāja vai tikla operatora vārdā un uz tā rēķina.
- 213 Turklāt, tā kā *Endesa* nav iesniegusi juridiskus pierādījumus, kas apliecinātu pretējo, juridiskā saikne starp *Endesa* un galapatērētājiem ir jāanalizē elektroenerģijas pārdošanas līguma ietvaros. Šī pārdošana ir tirdzniecības akts, kas paredz īpašuma pāreju.
- 214 Tas pats attiecas uz juridisko saikni, kas pastāv starp *Endesa* un elektroenerģijas ražotāju, kurš to apgādā, izmantojot *OMEL* elektroenerģijas biržu vai citā veidā. Spānijas likuma Nr. 54/1997, kas attiecas uz elektroenerģijas ražošanas un izplatīšanas sistēmu, 41. panta 2. punkts paredz, ka elektroenerģijas izplatītājiem ir tiesības cita starpā iegūt nepieciešamo elektroenerģiju, lai nodrošinātu savu klientu apgādi un saņemtu atbilstošu samaksu par izplatīšanu. Minētā likuma 45. panta 1. punkta h) apakšpunkts noteic, ka izplatīšanas uzņēmumiem elektroenerģijas piegādes nolūkā ir jāiegūst to darbības attīstīšanai nepieciešamā elektroenerģija un jāsamaksā par saviem pirkumiem atbilstoši šim nolūkam radītajai samaksas procedūrai.

- 215 Ievērojot šīs tiesību normas, prasītājas tiesas sēdē izvirzītie argumenti, ka izplatītājs nav elektroenerģijas īpašnieks, jo brīdī, kad ražotājs laiž enerģiju aprītē sistēmā, tā acumirkli kļūst par klienta īpašumu, ir jānoraida. Likuma Nr. 54/1997 11. panta 4. punkts cita starpā paredz, ka tiek uzskatīts, ka elektroenerģijas īpašuma tiesības nodod brīdī, kad tā iekļūst pircēja iekārtās, ja nav vienošanās par pretējo.
- 216 No minētā izriet, ka izplatītāju darbību, kas cita starpā ir elektroenerģijas vai gāzes pirkšana no to piegādātājiem un tās izplatīšanas nodrošināšana un pārdošana galapatērētājam, nevar uzskatīt par pakalpojumu, ko veido tikai produkta piegāde uz ražotāja un citu tirgus dalībnieku rēķina. Tātad *Endesa* no juridiskā viedokļa nevar uzskatīt tikai par starpnieku Paziņojuma 13. punkta nozīmē un tai būtībā nevar piemērot tajā norādīto izņēmumu, jo ienākumi, ko tā gūst no izplatīšanas, ietilpst tās pamatdarbībā Regulas 5. panta 1. punkta nozīmē. Tātad attiecīgo korekciju nevar pamatot ar to, ka pārdošana ir izņēmums izplatīšanas uzņēmumu darbībā.
- 217 Cita starpā ir jāatzīmē, ka Likuma Nr. 54/1997 20. pantā nav minēta neviena īpaša tiesību norma par tādu uzņēmumu kā prasītājas uzņēmums īpatnībām. Minētā panta 2. punkta trešā daļa ir šāda: "Sabiedrības, kas nodarbojas ar reglamentētu darbību saskaņā ar šī likuma 11. panta 2. punktu, ietver savā grāmatvedībā atsevišķus pārskatus, nošķirot ienākumus un izdevumus, kas tieši pieskaitāmi transportam, izplatīšanai un vajadzības gadījumā tirdzniecībai un pārdošanai klientiem par noteiktām cenām". Kā Komisija pamatoti atzīmē, šajā tiesību normā nav atsauces uz Spānijas Vispārīgajiem grāmatvedības principiem, kas ir piemērojami parastiem komisionāriem.

- 218 Tomēr *Endesa* apgalvo, ka Komisija nav izpētījusi, vai izplatītāji uzņēmumi no šīs darbības faktiski gūst saimniecisku labumu, kas pārsniedz vienkāršu atlīdzību par tās pakalpojumiem, kuru nosaka reglamentēti tarifi.
- 219 Šajā sakarā vispirms ir jāatzīmē, ka viens pats apstāklis, ka atlīdzība par izplatīšanu ir vairāk vai mazāk reglamentēta, nav pietiekams, lai secinātu, ka, piemērojot Regulu, atlīdzība izplatītājiem ir jākvalificē kā vienkārša komisijas maksa.
- 220 *Endesa* tomēr apgalvo, ka izplatīšanas uzņēmumu starpnieku loma tieši izriet no Karaļa 1997. gada 26. decembra dekrēta Nr. 2017/1997 4. panta, kas organizē un reglamentē transporta izmaksu segšanas, izplatīšanas un tirdzniecības atbilstoši tarifam procedūru, kā arī sistēmas, dažādošanas un apgādes drošības nemainīgās izmaksas.
- 221 Tomēr no minētā panta neizriet, ka izplatīšana ir vienkārši starpniecība. Šis pants neparedz, ka izplatīšanas uzņēmums patur vienīgi atlīdzību par saviem pakalpojumiem zināmās robežās un pārējo nodod citiem tirgus dalībniekiem, bet tajā ir noteikts ienākumu un izdevumu saraksts, kas ir jāsedz, piemērojot Karaļa dekrētu.
- 222 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka izplatīšanas uzņēmumu veiktās darbības nekādi neietekmē darījumu, jāatzīmē — kā to darīja Komisija —, ka izplatīšana ir darbību virkne, kas nav tikai vienkārša elektroenerģijas piegāde. Izplatītājs turklāt izmanto savu preču zīmi, sniedz klientam pilnīgu servisu, kas ietver servisu klientam,

drošības rekomendācijas, iekārtu pārbaudīšanu, skaitītāju nomaiņu, rēķinu nosūtīšanu un samaksas iekasēšanu. Cita starpā ir jāatzīmē, ka nozares reglamentēšana nerada saimniecisku fikciju, atbilstoši kurai izplatīšana nedod ne pievienoto vērtību, ne ienākumu plūsmu.

223 Attiecībā uz prasītājas argumentiem, ka, pirmkārt, atlīdzība izplatīšanas uzņēmumiem katru gadu tiek noteikta neatkarīgi no elektroenerģijas pirkumiem un pārdevumiem un, otrkārt, šie uzņēmumi neuzņemas nemaksāšanas risku, vispirms ir jāatzīmē, ka Karaļa dekrēta Nr. 2819/1998 par elektroenerģijas transportēšanas un izplatīšanas tiesisko regulējumu 15. pantā ir noteikta atlīdzība par izplatīšanu, proti, investīciju, iekārtu ekspluatācijas un uzturēšanas izmaksas, enerģijas transportēšanas izmaksas, modeļa, kas raksturo izplatīšanas zonas, izmaksas, piegādes kvalitātes uzlabošanas un zudumu samazināšanas izmaksas un citas izmaksas, kas nepieciešamas, lai veiktu izplatīšanu, to starpā arī komercvadības izmaksas.

224 Tā kā viens no atlīdzības par izplatīšanu elementiem ir enerģijas transportēšanas izmaksas, prasītājas apgalvojums, ka atlīdzība izplatītājiem uzņēmumiem pilnībā nav atkarīga no realizētajiem enerģijas pārdevumiem un līdz ar to no piegādātās enerģijas apmēra, nav pamatots.

225 Turpinājumā jāatzīmē, ka, tā kā saskaņā ar Karaļa dekrēta Nr. 2819/1998 20. pantu kopējā atlīdzība par izplatīšanu ir *ex ante* jāaprēķina katru gadu, izplatītājiem attiecīgi ir jāuzņemas risks, kas izriet no to pašu vadības, īpaši attiecībā uz to prognozēto pieprasījumu. Izplatītājs iepērk elektroenerģiju no ražotāju grupas par tirgus cenu, bet, kā tas izriet no Karaļa dekrēta Nr. 2017/1997 4. panta e) apakšpunkta, tas saņem atlīdzību, pamatojoties uz izlīdzinātu vidējo cenu. Sedzot elektroenerģijas iegādes izmaksas saskaņā ar Karaļa dekrēta Nr. 2017/1997 l.6. pielikumu, izplatītājam piedēvētās izmaksas nav faktiski tirgū samaksātās

izmaksas, bet vidēji izlīdzināta izplatītāju enerģijas pirkumu cena likvidācijas periodā. Tātad izplatītājs, kas maksā augstāku cenu, zaudē starpību, jo tā izmaksas ir augstākas par tam faktiski samaksātajām. Bet izplatītājs, kas maksā zemāku cenu par vidējo, iegūst papildu peļņu. No minētā izriet, — kā prasītāja to cita starpā ir atzinusi atbildē uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu — ka spēkā esošā sistēma tikai teorētiski nodrošina atlīdzību par izplatīšanu un faktiskā atlīdzība ir atkarīga no izplatītāju darbības efektivitātes līmeņa, pērkot elektroenerģiju.

226 Cita starpā par izplatītāju elektroenerģijas pārdevumiem galapatērētājiem ir jāatzīmē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka ir nepareizs Lēmuma 35. apsvērumā izteiktais apgalvojums, ka risku, ka galīgie klienti nesamaksā (noteikto) cenu par piegādāto elektroenerģiju, uzņemas izplatīšanas sabiedrības. Kaut arī pastāv mehānisms, kas zināmā mērā ļauj vispārīgi ņemt vērā nesamaksas risku, tomēr izplatītājs uzņemas nesamaksas risku, kā tas izriet no Karaļa dekrēta Nr. 2017/1997 4. panta a) apakšpunkta pēdējā teikuma, saskaņā ar ko “likvidācijas procedūrā tiek ņemti vērā ienākumi, kas šajā sakarā iegūti, vadoties no rēķinā iekļautajiem skaitļiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir saņemti”. Šajā normā ir atsauce uz rēķinu un nevis uz faktiski iekasētajām summām, rēķina klientam nesamaksas risks ir jāuzskata par piekrītošu izplatīšanas uzņēmumam.

227 Ar apstākli, ka Karaļa dekrēta Nr. 1955/2000 par transportēšanas, izplatīšanas, tirdzniecības, piegādes tiesisko reglamentēšanu, kā arī par elektroenerģijas iekārtu atļaušanu 79. panta 7. punkts paredz, ka elektroenerģijas uzņēmumi var pieprasīt izveidot depozītu, nevar apstrīdēt šo secinājumu. Pirmkārt, šī depozīta summa ir ierobežota ierīkotās jaudas 50 lietošanas stundu apmērā, ja rēķini tiek nosūtīti ik mēnesi. Otrkārt, šī tiesību norma paredz arī, ka noteiktas patērētāju kategorijas atbilstoši noteiktajām ģeogrāfiskajām zonām var tikt atbrīvotas no šī depozīta samaksas. Visbeidzot, atbilstoši šī Karaļa dekrēta sestajam pārejas noteikumam šo

depozītu nevar iekasēt no patērētājiem, kas piegādes pēc reglamentētā tarifa saņēma jau tā spēkā stāšanās brīdī. Kā Komisija atzīmēja un ko prasītāja nav apstrīdējusi šajā jautājumā — lielākā daļa no elektroenerģijas patērētājiem pēc reglamentētā tarifa elektroenerģijas piegādes līgumus parakstīja pirms 2000. gada. Tātad garantijas depozīti sedz tikai ierobežotu daļu no nesamaksas riska.

228 Attiecībā uz to, ka izplatītāju uzņēmumu uzskatīšana par starpniekiem atbilst parastajai praksei Spānijas elektroenerģijas nozarē, tomēr, kaut arī tam nav izšķirošas nozīmes, ir jāatzīmē, ka atbilde uz Pirmās instances tiesas uzdoto rakstveida jautājumu un lietas dalībnieku tiesas sēdē iesniegtie apsvērumi apstiprināja, ka starp nozares uzņēmumiem nebija vienprātības attiecībā uz korekcijas *pass through* praksi.

229 Visbeidzot, par prasītājas apgalvojumu, ka atteikumam pieņemt korekciju *pass through* ir būtiski trūkumi analizē, kuri izpaužas pilnvaru pārsniegšanā un nepietiekamā pamatojumā, jo Komisija šaubas par šo korekciju izteica pēkšņi procedūras noslēguma posmā, lai gan nekad iepriekš tā nebija šajā sakarā prasījusi *Endesa* paskaidrojumus, pietiek konstatēt, ka apstākļi, ka noteikta informācija tika saņemta procedūras beigās, pats par sevi neietekmē Lēmuma tiesiskumu. Turklāt lietas sarežģītība ir pamats, lai Komisija mēģinātu iegūt noteiktu papildu informāciju pat procedūras vēlākās stadijās un pēc precīzākas konteksta izpratnes. Turklāt ir jākonstatē, ka katrā ziņā informācijas pieprasījums, ko Komisija nosūtīja 2005. gada 28. septembrī, jau ietvēra dažādus jautājumus par iespējamo noteiktu Spānijā iegūtu ienākumu izslēgšanu (2. un 3. jautājums) un ka prasītāja atbildē sniedza paskaidrojumus par korekciju *pass through* (2005. gada 5. oktobra vēstule).

230 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas argumenti, ar ko tā pamato iebildumu par korekcijas *pass through* neizdarīšanu, ir noraidāmi.

231 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa uzskata, ka nav jāpārbauda prasītājas to papildu apgalvojumu pamatotība, ka pat tad, ja uzskata, ka izplatītājas sabiedrības nedarbojas kā starpnieki, ir vēl jāizpēta, vai daļa no izplatīšanas darījumiem nav darījumi vienas grupas ietvaros. No prasītājas atbildes uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu izriet, ka šī korekcija sasniedz 1510 miljonus EUR. No lietas materiāliem izriet, ka pat tad, ja būtu pieņemtas visas pārējās prasītājas piedāvātās korekcijas un noraidītas visas *Gas Natural* piedāvātās “pretkorekcijas”, šī summa nebūtu pietiekama, lai koncentrācija iegūtu Kopienas mērogu.

232 Ņemot vērā šos apsvērumus, ceturtnā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

233 Tā kā korekcija *pass through* katrā ziņā ir nepieciešama, lai koncentrācija varētu sasniegt Kopienas mērogu, vairs nav jāpārbauda pamata, kas attiecas uz gāzes tirdzniecību, otrā daļa.

234 No iepriekš minētā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas attiecas uz Paziņojumā noteikto kritēriju pārkāpšanu, analīzes un pamatojuma trūkumu un pilnvaru nepareizu izmantošanu

Lietas dalībnieku argumenti

235 *Endesa* uzskata, ka otrajā, trešajā un ceturtnajā atcelšanas pamatā minēto iemeslu dēļ, kā arī procesuālu pārkāpumu Lēmumā dēļ tas ir jāatceļ, nelemjot par Komisijas izdarīto acīmredzami kļūdaino pārējo piedāvāto korekciju novērtējumu. Tā norāda,

ka, tā kā tā lūdz šo prasību izskatīt paātrinātā procesā, tā šajā sakarā izvirza vienīgi pamatojuma nepietiekamību.

236 *Endesa* iebilst pret Komisijas izmantoto pieeju, proti, norādīt uz specifiska juridiskā pamata neesamību Paziņojumā, lai noraidītu vairākas korekcijas un pārbaudītu noteiktas korekcijas, bet nepārbaudītu citas.

237 Attiecībā uz pirmo punktu Komisija nav ņēmusi vērā, ka juridiskais pamats attiecīgo uzņēmumu apgrozījuma aprēķināšanai ir Regulas 5. pants un nevis Paziņojums. Acīmredzama kļūda ir uzskatīt par pieņemamām tikai tās korekcijas, kas paredzētas Paziņojumā, vai tādā veidā, kā tur noteikts, nepārbaudot, vai šīs korekcijas atbilst vai neatbilst Regulai.

238 Attiecībā uz otro punktu *Endesa* uzskata, ka Komisijai bija jāpaskaidro, atbilstoši kuram kritērijam tā izvēlējās korekcijas, ko ir vērts analizēt, un tās korekcijas, kuras var neanalizēt. Lēmuma 70. punktā sniegtais pamatojums, ka “Komisija uzskata [..], ka nav jālemj par šo jautājumu, jo koncentrācija nav Kopienas mēroga, pat tad, ja korekcijas tiktu pieņemtas”, nav pieņemams, jo šādu pamatojumu varēja minēt attiecībā uz vairākām citām, ievērojami mazsvarīgākām korekcijām, kas tomēr ir pārbaudītas.

239 *Endesa* norāda uz citiem apstākļiem, kas, skatīti kopumā, ir skaidri un nepārprotami pilnvaru nepareizas izmantošanas pierādījumi. Vismaz, ka Komisija, piemēram, nevērtē nevienu no *Gas Natural* piedāvātajām korekcijām, izņemot to, kas attiecas uz grupas “nekonsolidētām sabiedrībām”, kas — kaut vai nenozīmīgā pakāpē — uz

to attiecas. Vēl būtiskāk ir konstatēt, ka Komisija Lēmumā nav minējusi citu nekonsolidēto sabiedrību (*Ergon Energía*), ko *Endesa* minējusi atbildē uz Komisijas 2005. gada 4. novembra informācijas pieprasījumu. Ja ņem vērā visas nekonsolidētās sabiedrības, svāri nosveras par labu koncentrācijas Kopienas mērogam. Arī pamatojums par *Endesa* papildu ienākumiem Itālijā (Lēmuma 60.–64. punkts) ir pārsteidzošs, jo Komisija norāda uz diviem posteņiem, bet nenolemj, kurš no tiem ir saimnieciski nozīmīgākais.

²⁴⁰ *Endesa* apgalvo, ka, rūpīgi izpētot Lēmuma tekstu, var saskatīt, ka vienīgais Komisijas mērķis bija ierobežot risku, ka šo lēmumu varētu atcelt Pirmās instances tiesa, kaut gan tās pienākums bija piemērot kompetences tiesību normas un it īpaši paskaidrot iemeslus, kuru dēļ tā noraidīja piedāvātās korekcijas.

²⁴¹ Tā apgalvo, ka tas, ka Komisija noraidīja savu atbildību noteikt kompetenci, ir pilnvaru nepareiza izmantošanu, ar ko turklāt tiek pārkāptas tiesības uz aizstāvību nepietiekama pamatojuma dēļ, kaut gan tā visas administratīvās procedūras laikā aktīvi sadarbojās, iesniedzot virkni Komisijas prasītās informācijas.

²⁴² *Endesa* noteiktais 24 stundu termiņš atbildei uz informācijas pieprasījumu, kas nosūtīts 50 dienas pēc procedūras sākuma un kam bija izšķiroša nozīme Lēmuma pamatojumā, ir papildu pierādījums pilnvaru nepareizai izmantošanai, un turklāt tas ir arī tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

- 243 Ievērojot iepriekš minētos argumentus, un, it īpaši, tā kā nav pamatota pārbaudīto korekciju izvēle un pamatojums ir nepietiekams, un, ņemot vērā šos argumentus attiecībā uz diviem galvenajiem iebildumiem (pirmkārt, attiecībā uz grāmatvedības standartiem un, otrkārt, uz korekciju *pass through* un korekciju attiecībā uz gāzes tirdzniecību), *Endesa* uzskata, ka nav lietderīgi sniegt argumentus, lai apstrīdētu dažādu korekciju, kas aplūkotas Lēmuma 37.–72. punktā, novērtējumu.
- 244 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka šo pamatu veido dažādi argumenti, kas būtībā aprobežojas ar prasītājas izbrīna par noteiktiem Lēmuma aspektiem paušanu un kura vienīgais mērķis ir rīkoties tā, lai tiktu apstrīdēts to korekciju vērtējums, kas nav tieši apstrīdēts. Komisija apgalvo, ka šie iebildumi nav pamatoti un nevienā to daļā nav tiešas atsauces uz Lēmumu. Līdz ar to tā uzskata, ka šis pamats ir nepieņemams, jo tas neatbilst Reglamenta 44. panta formas prasībām. Tā piebilst, ka, pat tad, ja ir pieļautas apgalvotās kļūdas, tās nepierāda pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 245 Šī pamata ietvaros prasītāja min virkni neviendabīgu argumentu par citām Lēmumā noraidītajām korekcijām, par korekcijām, par kurām Komisija nav pieņēmusi lēmumu, vai par atbildes uz informācijas pieprasījumu termiņu. Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka pilnvaras ir izmantotas nepareizi.
- 246 Pirmkārt, attiecībā uz citu piedāvāto korekciju pārbaudi, kas ir analizēta Lēmumā, prasītāja tikai apgalvo, ka Komisija tos noraidīja ar vienu vienīgu pamatojumu, ka tie nav paredzēti Paziņojumā.

- 247 Protams, kā atzīmē Komisija, Pirmās instances tiesai jau bija iespēja norādīt, ka paātrinātā procesā, kas neparedz otrreizēju procesuālo rakstu iesniegšanu, prasītājas argumentiem ir jābūt norādītiem skaidri un galīgi jau no sākuma prasības pieteikumā (šī sprieduma 93. punktā minētais spriedums lietā *EDP/Komisija*, 183. punkts). Tomēr šajā lietā iebildumi ir pieņemami, jo, pat tad, ja tie ir izteikti ļoti īsi un ir vāji pamatoti, tomēr ir skaidrs, ka tie norāda uz Komisijas pieļautu kļūdu, uzskatot, ka pieņemamas ir tikai Paziņojumā paredzētās korekcijas, nepārbaudot, vai šīs korekcijas atbilst vai neatbilst Regulas prasībām.
- 248 Tomēr šis iebildums ir jānoraida pēc būtības. No Lēmuma pārbaudes rezultātā secināts, ka — pretēji prasītājas apgalvotajam — Komisija nav noraidījusi korekcijas tikai un vienīgi tā iemesla dēļ, ka tās nav skaidri paredzētas Paziņojumā.
- 249 Korekciju noraidījums Lēmuma 41.–44. punktā nav balstīts uz Paziņojumu, bet gan uz apstākli, ka runa ir par korekcijām, kas nav revidētas vai kas nav pamatotas (Lēmuma 44. punkts). Vēl jo vairāk — tajā nav atsauces uz Paziņojumu attiecībā uz korekciju, kas ir analizēta Lēmuma 45.–50. punktā. Turklāt korekciju atteikums, kas aplūkots Lēmuma 51.–55. punktā, ir balstīts uz apsvērumu, ka runa ir par izmaksām, kas elektroenerģijas uzņēmumiem ir jāuzņemas, lai turpinātu darboties tirgū, un secinājums atsaucas uz Regulas 5. panta 1. punktu. Lēmuma 56. un 57. punktā pārbaudītās korekcijas ir noraidītas, jo no grāmatvedības viedokļa attiecīgo aktīvu nodošana pati par sevi ir jāuzskata par ienākumu neatkarīgi no tā, vai aktīvi paši par sevi rada ienākumus. Turklāt Komisija uzskatīja, ka šāda veida prakse bija izplatīta vai vismaz ka tas nav izņēmums. Secinājums ir balstīts arī uz Regulas 5. panta 1. punktu. Nav pamatoti arī prasītājas iebildumi par pārbaudīto korekciju 58. un 59. punktā, kuros ir norādīts, ka *Endesa* nav pietiekami skaidri pierādījusi, ka attiecīgie ienākumi faktiski attiecas uz iepriekšējiem gadiem, nav arī attiecībā uz

Lēmuma 60.–64. punktā pārbaudīto korekciju, kas ir noraidīta, pamatojoties uz piesardzības principu un pašu Regulu. Visbeidzot, attiecībā uz Lēmuma 65.–68. punktā pārbaudīto korekciju lēmumā arī ir atsauce uz Regulas 5. pantu.

250 No minētā izriet, ka prasītājas iebildumu par citām Lēmumā noraidītajām korekcijām nevar pieņemt.

251 Turklāt jāatzīmē, ka prasītāja nevarēja paturēt iespēju vēlāk izvirzīt jaunus pamatus vai argumentus. Tādējādi jāuzskata, ka Lēmums ir galīgs attiecībā uz citām *Endesa* piedāvātajām korekcijām, ko Komisija Lēmumā ir izanalizējusi.

252 Otrkārt, attiecībā uz iebildumu par korekcijām, par kurām Komisija nav izteikusies, prasītāja apgalvo, ka Komisijai bija jāpaskaidro, pamatojoties uz kādu kritēriju, tā izvēlējās korekcijas, kuras jāanalizē, un korekcijas, kam šāda analīze nevarēja tikt veikta. Tā uzskata, ka šī izvēle ir pilnībā nepamatota un tās rezultātā Lēmums nav pamatots, ja Pirmās instances tiesa akceptē vienu no diviem galvenajiem pamatiem vai tos abus, kas attiecas, pirmkārt, uz izmantojamiem grāmatvedības standartiem un, otrkārt, uz korekciju *pass through* un korekciju attiecībā uz gāzes tirdzniecību.

253 Šo iebildumu nevar pieņemt. Ir skaidrs, ka pat tad, ja visas korekcijas, par ko Komisija nav pieņēmusi lēmumu, būtu pieņemamas, koncentrācija nebūtu Kopienas mēroga, kas varētu būt tikai tad, ja papildus tiktu pieņemti vai nu prasītājas veidotie SFPS pārskati, vai arī abas korekcijas attiecībā uz gāzes ietekmi un tirdzniecību. Komisija Lēmumā nolēma noraidīt gan SFPS pārskatus, gan abas korekcijas, tādējādi nebija jāpārbauda pārējās *Endesa* piedāvātās korekcijas.

- 254 Turklāt prasītāja nevarēja pārnest šajā sakarā pamatojuma trūkumu. Pienākums norādīt pamatojumu, īpaši kontrolējot koncentrācijas, kad lēmumi ir jāpieņem ātri, neprasa, lai Komisija izteiktu savu viedokli par korekcijām, kam pat apstiprināšanas gadījumā nebūtu seku, ja jau iepriekš no pietiekami juridiski pamatota citu korekciju noraidījuma izriet, ka koncentrācija nav Kopienas mēroga.
- 255 Ar šādu pat pamatojumu ir jānoraida argumenti par to, ka Komisija nav novērtējusi ne *Gas Natural* piedāvātās korekcijas (izņemot tās, kas nav labvēlīgas *Endesa*), ne arī korekcijas, kas attiecas uz nekonsolidētām sabiedrībām, īpaši *Ergon Energia*. Turklāt ir jāatzīst, ka Komisija tomēr pieņēma vienu no *Gas Natural* piedāvātajām korekcijām, tāpēc ka pati prasītāja piekrita, ka tā ir pamatota. Visbeidzot, pārmetumam, ka nav pārbaudītas *Gas Natural* piedāvātās korekcijas, nav jēgas, jo šīs *Gas Natural* piedāvātās “pretkorekcijas” palielina prasītājas Spānijā realizētā apgrozījuma proporciju.
- 256 Treškārt, par prasītājas apgalvojumu, ka, rūpīgi izpētot Lēmuma tekstu, var saskatīt, ka vienīgais Komisijas mērķis bija ierobežot risku, ka šo lēmumu varētu atcelt Pirmās instances tiesa, pietiek atzīmēt, ka Komisijai nevar pārnest, ka tā nodrošina savu lēmumu likumību, lai Pirmās instances tiesa tos neatceltu.
- 257 Ceturtkārt, attiecībā uz iebildumu, ka atbildes uz informācijas pieprasījumu, kas nosūtīts 50 dienas pēc procedūras sākuma un kam bija izšķiroša nozīme Lēmuma pamatojumā, sniegšanai bija dots tikai 24 stundu termiņš, pietiek ar konstatējumu, ka prasītāja nelūdza pagarināt termiņu un varēja atbildēt noteiktajā termiņā.

258 Piektkārt un visbeidzot, attiecībā uz pilnvaru nepareizu izmantošanu ir jāatgādina, ka tiesību akts nav spēkā neesošs pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ tikai tad, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, izrādās, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus, nevis paredzētos mērķus vai izvairītos no Līgumā īpaši paredzētas procedūras, kas paredzēta šīs lietas apstākļiem (Tiesas 1984. gada 21. jūnija spriedums lietā 69/83 *Lux*/Eiropas Revīzijas palāta, *Recueil*, 2447. lpp., 30. punkts; 1990. gada 13. novembra spriedums lietā C-331/88 *Fedesa* u.c., *Recueil*, I-4023. lpp., 24. punkts; 1995. gada 13. jūlija spriedums lietā C-156/93 Parlaments/Komisija, *Recueil*, I-2019. lpp., 31. punkts; 1998. gada 14. maija spriedums lietā C-48/96 P *Windpark Groothusen*/Komisija, *Recueil*, I-2873. lpp., 52. punkts, un 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-110/97 *Nīderlande/Padome*, *Recueil*, I-8763. lpp., 137. punkts). Tā kā neviens no prasītājas apgalvotajiem pārkāpumiem vai kļūdām gan šī pamata ietvaros, gan citos prasības pamatos, lai pierādītu pilnvaru nepareizu izmantošanu, nav pamatots, iebildums ir jānoraida. Katrā ziņā, pat pieņemot, ka ir pieļautas apgalvotās kļūdas, tās nepierāda pilnvaru nepareizu izmantošanu.

259 Tādējādi piektais pamats ir jānoraida.

260 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

261 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums nav labvēlīgs un Komisija un personas, kas iestājušās lietā, ir prasījušas atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, prasītājam ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijai un *Gas Natural* tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējumu.

262 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas un *Gas Natural SDG, SA* tiesāšanās izdevumus, tajā skaitā tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma pasākumu piemērošanu;**
- 3) **Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 14. jūlijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Jaeger

Atbilstošās tiesību normas	II - 2543
Regulas par koncentrāciju kontroli	II - 2543
Sabiedrību grāmatvedības tiesiskais regulējums	II - 2548
Paziņojums par apgrozījuma aprēķināšanu	II - 2551
Prāvas rašanās fakti	II - 2552
Tiesvedība	II - 2556
Lietas dalībnieku prasījumi	II - 2559
Juridiskais pamatojums	II - 2560
Par pirmo pamatu, kas attiecas uz procesuāliem pārkāpumiem	II - 2561
Par pirmo daļu, kas attiecas uz lēmumu par pieprasījumiem nodot lietu Komisijai pieņemšanu pirms Lēmuma	II - 2561
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2561
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2562
Par otro pamatu, kas attiecas uz neaurskatāmību un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	II - 2565
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2565
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2566
Par trešo daļu, kas attiecas uz valsts procedūras apturēšanu	II - 2568
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2568
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2570
Par otro pamatu, kas izriet no pierādīšanas pienākuma apvērtes un pamatojuma trūkuma	II - 2571
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2571
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2573
	II - 2625

Par trešo pamatu, kas attiecas uz pārskatu, kuri veikti atbilstoši SGS/SFPS grāmatvedības standartiem, neizmantošanu	II - 2580
Par pirmo daļu, kas attiecas uz SGS/SFPS grāmatvedības standartu kā vienīgo spēkā esošo grāmatvedības standartu neizmantošanu	II - 2581
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2581
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2582
Par otro daļu, kas attiecas uz SGS/SFPS grāmatvedības standartu augstāku spēku	II - 2585
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2585
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2587
Par trešo daļu, kas attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, noraidot Saskaņotos pārskatus	II - 2591
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2591
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2598
Par ceturto pamatu, kas attiecas uz korekcijas pass through un korekcijas, kura attiecas uz gāzes tirdzniecību, noraidīšanu	II - 2602
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2603
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2606
Par piekto pamatu, kas attiecas uz Paziņojumā noteikto kritēriju pārkāpšanu, analīzes pamatojuma trūkumu un pilnvaru nepareizu izmantošanu	II - 2616
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2616
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2619
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 2623